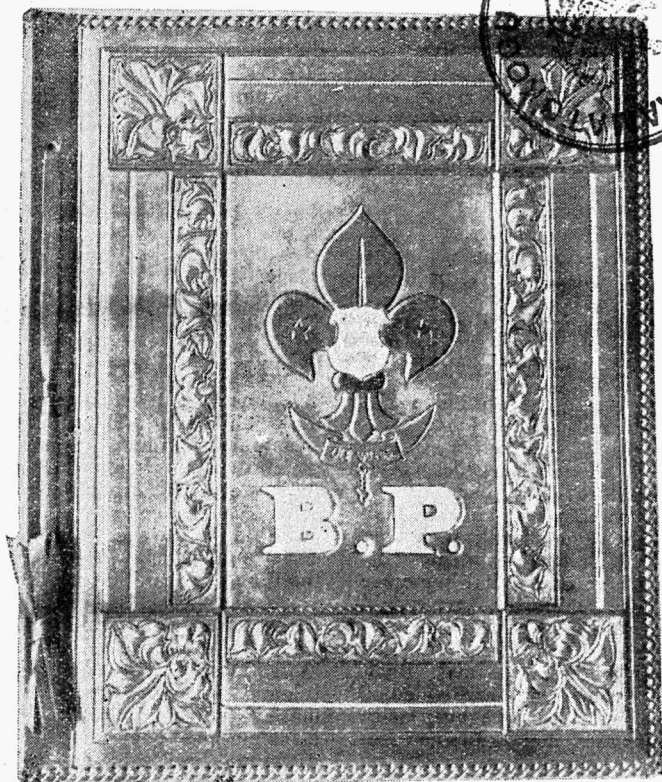

EESTI SKAUT

EESTI SKAUTIDE MALEVA AJAKIRI

XII. aastakäik

Album üleilmilisele peaskaudile.

Eesti Skautide Maleva peavanem andis 19. aug. 1933 Kadriorus lõksetul üleilmilisele peaskaudile Lord Baden-Powell of Gilwell'ile üle nahkköites albumi 32 vaatega Eestist ja meie skautide elust. Pilt kujutab selle albumi kaant.

№ 8

Oktoober

1933. a.

VÄLJAANDJA:

EESTI SKAUTIDE MALEVA PEASTAAP

TOIMETUS: Vastutav toimetaja: N. KANN. Tegevtoimetaja H. TARI.

Talitaja: R. ROOS.

Toimetuse liikmed: R. TREU, H. MICHELSON ja E. JÕGI.

TOIMETUSE JA TALITUSE AADRESS: Tallinn, Vabaduse 2.

Ilmub aastas 8 numbrit.

Aastakäik kr. 1.50.

Üksiknumber 20 senti.

Mõtlemele aegsasti aastakoosolekule.

Kord on üle hulga aja jälle Tartus. Sealpool murtakse juba nüüd pead, kuidas selle asjandusega kõigiti toime tulla.

Ühte soovitakse südamest, ja see on, et meie juhtide aastakoosolekud vastaks oma nimetusele.

Kurvemaks nähteks (kas majanduslik paratamatus!) on see, et puuduvad juhid, külastajaid noori on aga alati külluses. Viimased on kõigiti tervitatavad, aga meie rühmade juhid või vähemalt igast rühmast (karjast) üks vanem juht, peale kõrgemate, sest viimased tulevad ikka kokku, kes siis muidu sõna võtaks, kui ikka need tuntud kolm, neli, või viis. . . Igast rühmast üks, kas või rühma vanemgi, siis võiks lugeda aastakoosolekut koosseisult õigustatuks.

Kaaluge seda küsimust juba aegsalt,

ja kaalume nüüd ka seda, mis on igal rühmal ka midagi asjalikku öelda; mõeldagu ja kaalutagu ja siis ärgu vaigistagu, muidu oma süü, kui ainult mõned mastrid peavad kõnelema.

Läbirääkimised referaatide kohaselt võiksid elavamad olla, siis vaid on ka põhjust referaate lühendada, sest vestlus, ainult vestlus, olgugi kas või kongressil, on see, mis loob ühtlase keele ja seda on tarvis ikka selgemat luua jälle järgmiseks aastaks.

Räägime veel oma vanematele sõpradele, rühma vanematele ja teistele, peame ka neid lihtsalt kaasa vedama, sest ei saa muidu edasi, kui koostöö noorte ja vanade keskel täies arusaamises ei edene.

Tulevikus pikemalt.

Tartu, 1.VIII.33.

Põhjanael.

Skautjuhid Tallinnas koos.

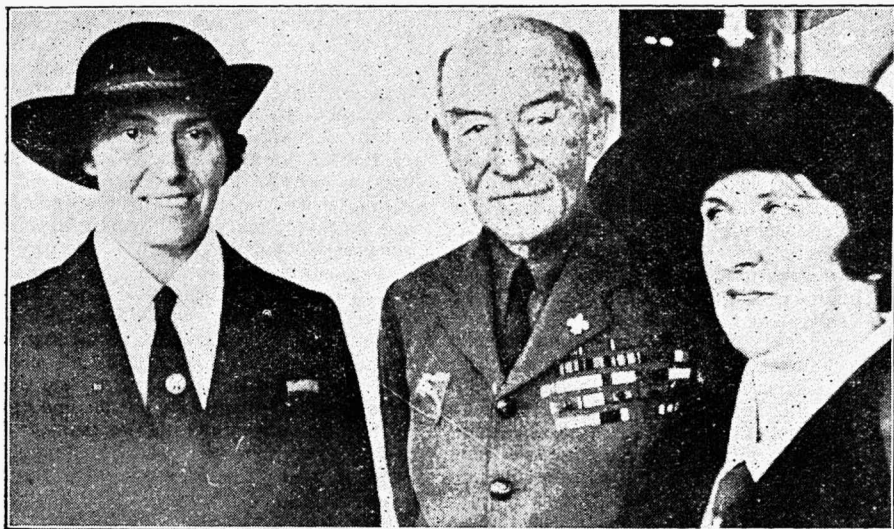
Kuna „Bi-Pi“ Tallinnas viibimise tõttu üle riigi oli palju skautjuhte Tallinna kokku sõitnud — kasutati see ära ja korraldati n. n. aastakoosoleku eelnõupidamine, millest võttis osa ligi 100 juhti ja palju vanemaid skauttegelasi. Nõupidamine oli väga asjalik ning kestis üle 4 tunni. Vahetati peamiselt mõtteid Eesti skautluse edaspidise tegevuse üle. Kuulati ära malevate aruandeid ja Ungari suurlaagrist osavõtjate aruanne. Peastaabi ülem, kes Bi-Pi'ga Riiaast sõites oli pikemalt saanud viimasega mõtteid vahetada, andis edasi suure skautjuhi mõtteid ja soove. Bi-Pi on tunnud suurt huvi meie kodumaa kui ka meie noorsoo liikumise vastu. Ta on mitmel korral toonitanud, et Eesti noorsugu ei tohiks killunenult tegutseda vähemalt ühesuguste-sihiliste organisatsioonide vahel.

Loodame, et säärase autoriteedi, kui seda on „Bi-Pi“, sõnu võetakse asjaomastes ringes tõsiselt — ning kordne tehtud viga püütakse parandada. Arvan, see ei ole raske. Mõlemad, praegu ühesihilised organisatsioonid, mis liikmete arvult peagu võrdsed — ei peaks kau-

gel olema teest, et jätkata ühiselt ilusa idee läbiviimist. Skaudid kevadel oma Peastaabi kaudu — on kaudse ettepaneku selleks juba teinud — jääks vaid üle soov, et naaberorganisatsioon seda kaaluks erapooletult ja asjalikult mitte nii, et see ettepanek tunduks „4500 poisile“ ja „700 vanemale“ üllatuslikuna — vaid loomulikuna ja vastuvõetavana, sest see on ligi 7 korda vanema venna sõbralik käepakkumine.

Mis ajapuudusel Tallinnas ära jäi, kuid kindlasti Tartus päevakorda peaks tulema — oleks skaudi vorm. Eestkätt mõtlen siin kaelarätti. Välismaal on peaaegu igal pool skaudid ühesuguseis rätikuis — mitte üksnes esitusrätikus — vaid ka oma kodumaal on neil kõigil ühine. Kui möödunud aastal küsimus „Eesti skaudi“ vergel ülesse kerkis, — oli see küsimus kaalumisel mitmes malevas ja nagu kuulda, on paljud malevad küsimuse jaatavalt otsustanud. Tallinna ja Pärnu on juba sellele üle läinud. Kuna on loota, et ka teised malevad neile järgnevad — peaks küsimus kiirelt lahendatama — muidu teki-
vad asjatud kulud. Rich. Treu.

SISU: Mõtlemele aastakoosolekule. / Skaudijuhid Tallinnas koos. / Peaskaudi tervitus Eesti skautluse juht / Address by the Chief Scout of the World to the Leaders of Estonia. Eesti skaudide tervitus peaskaudile. / Greetings of the Estonian Scouts to the World Chief. / Peagaldi tervituskiri. / Message from the Chief Guide. / Skautluse isa Eestit külastamas. / Neljas üleilmaline suurlaager. / Skaudi IX seadus. / Skaudi X seadus. / Botaaniline osa. / Skautmänge. / Ninapidi veetud valvepost. / Skaudi I järgus punkt 8. / Halli hundi jaht pealinnas. / Suure juhi läheduses. / Teateid.

Peaskaudid. Pahemalt esimene: Peagaid lady Baden-Powell; keskel peaskaut lord Baden-Powell of Gilwell; paremal Eesti gaidide peavanem pr. E. Hünerson.

Peaskaudi tervitus Eesti skautlusejuhtidele.

Üleilmline peaskaut lord Baden-Powell of Gilwell avaldab omalt poolt, peagaidi ning Inglise skaut- ning gaidjuhtide nimel südamlikku tänu härra Riigivanemale ja välisministrile austava vastuvõtu eest Tallinnas 19. aug. 1933 ja jätkab:

Isiklikult on mul ammu olnud soov Eestit külastada. Meie oleme Inglismaal imestelenud suurepäralist rahvuslikku vaimu, mis on alal hoidunud Eesti rahvas aastasadu kestnud teiste võimude valitsemise all ning mis nüüd end näitab kiire oma vaba ja rippumatu riigi ülesehitamises.

Meil britlastel on hea meel, et võisime teid pisut aidata sõjas, mis tõi teile vabaduse. Meie skaudid omalt poolt loodame, et skautluse ja gaidluse kaudu jällegi saame teile abiks olla oma noortpõlve nõnda üles kasvatada, et nad oleks väärtuslikud mehed ja naised, kes suudaksid Eestile kindlustada õnne ja rahu. Nagu teate, on meil esmäärgiks

Address by the Chief Scout of the World to the Leaders of Estonia.

In behalf of the Chief Guide and myself and of the British Scouters and Guiders I beg to express to Your Excellency, our grateful appreciation for the high honour you have done us in personally receiving us in Tallinn.

May I also offer our cordial thanks to the Minister for Foreign Affairs for this generous hospitality. Personally I have long had the desire to visit Estonia. We, in England, have admired the wonderful national spirit which has been preserved in your people through the centuries of domination by other forces, and which now shows itself in your rapid building up of a free and independent nation.

We Britons are glad to have had a slight share in helping you to gain that freedom as an outcome of the war.

We in the Scouts, on our part, hope that now, through Scouting and Guiding, we may again be helping you to train up your oncoming generation to be the

kasvatada riigile häid kodanikke, kes oleks tugevad kehaliselt, vaimliselt ja hingeliselt, see on kehalise tervise, kindla iseloomu ja õige isamaaliku vaimuga oma rahva kasuks. Sest seesugure rahvuslik ühtlus on oluline, kuna riik, mis sisemiselt lõhestunud, ei suuda püsida.

Sel põhjusel õhutame me'e kõigi selt-side ühendamist, mis noorsoo keskel tegutsemas. Kui ühel maal tekivad mitmed noorsooliikumised, siis võivad need arendada kildkondlikku vastolu ja kadedust, mis võib riigile tõsiseks hädaohuks muutuda.

Skautide ja gaidide liikumise püüdeks on sellepärast koondada kõiki klasse ja usundeid ühe paleuse saavutamiseks ning nõnda arendada ühise kindla riikliku isamaalsuse vaimu.

Agalati on olemas hädaoht, et seda isamaalsust arendatakse liiga kitsarinnaliselt, mis näeb ainult igatüüpi oma kodumaa huvisid. See oligi mineviku sõdade põhjuseks.

Tõsine isamaalsus peab olema laiemal vaatepiiril ja ta peab nägema oma ülesandeid teiste maade tarviduste suhtes samuti, nagu omi, ning nõnda teistega koos töötama sõbralikkudel alustel. See on ainuke kindel rahu alus maailmas, mis kindlustab iga riigi julge luku.

Säärast isamaalsust sisendab skautlus ja gaidlus noorsoosse. Selles ei ole mingit nõrkust ega ebamehist. Aastate eest, olles noorte sõdurite õpetajaks, leidsin mina, et sõjaväeliku korra tuupimine noormeestesse andis head välist tulemust, kuid see ei olnud mitte püsiv, vaid oli pealiskaudne kest.

Ainuke tõsine distsipliin on see, mis seespoolt maksma pannakse. Sellepärast katsetasin teist meetodi, nimelt seda, mis nüüd skautliku kasvatusena tuntud. Ametnikkude poolt antava välispiidi mõjusa õpetuse asemel arendab see sisetist enesekasvatust isikute juhtimisel, kes tegutsevad vanemate vendadena.

Kahelkümne viie aasta pikkusel kogemused kinnitavad skautliku kasvatusmeetodi väärtust. Neljakümne kaheksa muus riigis on skautlus käsitlusele võetud vastavate valitsuste heakskiitmisel ja toetusel kui uus lisandus haridusele, nimelt värskendav haridus. Nõnda kasvatatakse praegu kolm ja veerand miljoni noort inimest.

Skautide ja gaidide juhid paljudest maadest käivad Inglismaal skautlikus harjutuskoolis, kus nad õpivad selle süsteemi õppeviisi ja üksikasju, kuna

more valuable men and women for securing prosperity and peace for Estonia.

As you know our object is to take good citizens for the country, in body, mind and spirit; in bodily health, in character of mind and in the right spirit of patriotism for the good of the nation.

For this unity in the nation is essential. A house divided against itself cannot stand.

We therefore urge the union of all associations dealing with youth. Numerous youth Movements in a country lead to sectional antipathies and rivalries which are an ultimate danger to the State.

The Scout and Guide Movement is therefore devised to include all classes and creeds alike under the one ideal, and thus to consolidate all in one united spirit of national patriotism.

But there is always the danger of developing that patriotism with too narrow an outlook, which sees only the interests of one's own country. It is this that in the past has led to wars.

True patriotism must look wider and realise its relationship to the needs of other countries as well as its own, and so to co-operate with them on friendly terms.

This is the only certain foundation for peace in the world and security for the nation.

It is this kind of patriotism which the Scout and Guide Movement inculcates.

There is nothing weak or unmanly about this. Years ago, as an instructor of young soldiers I found that the military system of drilling discipline into young lads had a good surface effect, but it was not permanent, it was not deep. It was but a veneer.

The only true discipline is the self-discipline which comes from within. So I tried another method, namely that which is now known as the Scout training.

This instead of imposing instruction from without by officers inspired self-education from within, under the leadership of men who act as elder brothers.

Twenty five years experience of this method has proved its value. Forty two other countries have taken up Scouting with the approval and support of their governments, as the new addition to education, namely recreational education.

ilma nende põhjaliku tundmiseta võib hõlpsasti vigu teha ja halbu tagajärgi saada. Mul on hea meel, et ka Eesti on mõne skaut- ja gaidjuhi selleks Inglismaale saatnud ning otustades nende skautide järgi, keda Eesti oli oma esindajatena saatnud Gödöllösse teiste maailma rahvaste esindajate hulka, — tulen mina arvamisele, et siin väljaõpetus on õigel teel ning mul on kindlad lootused, et kui skautlik liikumine Eestis kasvab, siis ta siin ka sama mõju avaldab, mida on avaldanud meie omas kodus ja paljudel muudel maal, nimelt kasvatades tõusvas põlves peen- net kodanikutunnet, niisugust, mis toob Eestile õnne ja rahu.

Eesti skautide tervitus peaskaudile.

(Eesti skautide ja gaidide külastamise puhul koos 650 Inglise skaut- ja gaidjuhiga Tallinnas, 19. augustil 1933.)
Skautluse Isa!

Meil on suur õnn ja otsatu rõõm Teid ühes Peagaidi ja hulga Inglise skaut- ja gaidjuhtidega näha oma kodumaa väikest pealinna ja Eesti skaudiperet külastamas. Võtke vastu Eesti skautliku noorsoo palavaim tänu elujõulise skautliku kasvatusmeetodi algatamise, eduka arendamise ja tutvustamise eest kõigi rahvaste noorpõlvele, et sellega tõsta igat inimest kehaliselt, vaimliselt ja kõlbliselt kõrgemale, muuta tulusamaks liikmeks oma ühiskonnale ja paremaks kodanikuks oma riigile, kuid ühtlasi viia üksteisele lähenedamisele kõigi maade noori, neis edendada üksteise tundmist, vastastikust austamist, sütitada meis vernalikkus armastust ja püüet sõbralikus rahus elada, sellega kindlustades kestvat rahu rahvaste ja riikide vahel, mis on inimkonna edu kindlam pant. Skautluse algus ja edu Eestis on tõenduseks, et seegi maa ei ole liig väike suurte aadete asupaikaks ja tahab Inglise skautlusest osaks saanud suurel moraalsel toetusel alati valmis olla rahvaste vendluse ja rahu- aate süvendamiseks.

Thus to-day three and a quarter millions of young people are being so trained.

Scouters and Guiders have come from most countries to the central School of Training in England, where they learn the true ingredients and methods of the system which without such knowledge are apt to be altered and so to fail in their effects.

I am glad that Estonia has already sent some of its Scouters and Guiders to England for this purpose, and judging by the Scouts that I saw at Gödöllö representing Estonia among the nations of the world, I realise that the true training is being pursued here, and I have every hope, that, as the Movement grows in Estonia, it will do for this country what it has already done in our own and other countries towards building up a fine citizenship in the on-coming generation, such as will build up peace and prosperity for Estonia.

Greetings of the Estonian Scouts to the World Chief.

Dear Father of Scouting,

We are most happy and we highly rejoice seeing you, together with the Chief Guide and a great number of English Scouters and Guiders, among the Estonian Scouts-family in the little capital of our native country.

Please accept the heartiest thanks of the Estonian Scout-youth for the initiating and the successful development of the high ideal of scout education methods and the propagation of them among the young generation of all countries. In developing each man's physical, mental and moral powers, in rendering them more valuable as members of the community and better as citizens of their respective countries and in bringing, at same time, nearer to each other the youth of the all countries, encouraging them to get to know and to estimate each other forming among them closer bonds of amity and mutual understanding and the wish to live in perfect peace, — permanent peace among nations and countries will be secured, which is the most important guarantee of the progress of mankind. The beginnings and the development of Scout Movement in Estonia show that our country is in no

Skautluse Isa tänane külaskäik on Eesti skautlusele otsegu isa õnnistuseks, mis annab jõudu ja vaimustust heale tööle.

Käesoleva suure silmapilgu mälestamiseks palume vastu võtta albumi vaa-detega Eesti vabariigist, selle pealinnast Tallinnast ja Eesti skautide elust ning tegevusest.

Peagaidi tervituskiri.

„Calgaricu“ pardal, 20. aug. 1933.

Armsad Eesti gaiderid ja gaidid.

Tahaksin tänada teid südamest selle suurepärase vastuvõtu eest, mille teie valmistasite mulle minu maaleastumisel teie kodumaal eile.

Mul on võimatu väljendada sõnadega, kui väga mul oli hea meel näha teid kõiki, ja olgugi, et aeg oli üli lühike, ta oli mulle suurimaks rõõmuks, kuna see on mulle suur õnn ja rõõm, et mul oli võimalus kohata teid kõiki.

Oli väga ebalahke vihmast valada tae-vast maha sel kombel ja katsuda alla suruda meie vaimustust; kuid paistis, et ta ei suutnud seda siiski, ja see juhus näitas, et teie kõik suudate astuda vastu ebameeldivaimale raskusele julge meelega.

Nõnda olgugi, et sel korral oli ta teile tuliprooviks, ta näitas mulle, et teie suudate vastu panna sellistele olu-dele ja saada neist võitu.

Oli äärmiselt armas, et nii paljud teist olid tulnud meid tervitama ja mul oli nii väga hea meel näha nii paljuid teist lõkketulel olgugi, et ma pimeduses teid väga selgelt ja lähedalt näha ei saanud.

Kuid teie tantsud olid väga armsad ja ilusad, ja ma tahaksin, kui tohiksin, soovida õnne sellele rühmale, mis oli riietatud nii meeldivalt rahvatantsuks, ja mis täitis oma osa nii hiilgavalt.

Kõik meie 650 gaiderit ja skauterit on sügavasti liigutatud sellest, mida nad on teist näinud, ja viivad kaasa süga-vamaid muljeid sellest agarusest ja

way too small to carry great ideals and, having had the moral backing of the English Scouts, will always be prepared to co-operate in forming mutual fellowship and good-will among the nations and promoting peace in the Estonian Scouts in a way like a paternal blessing that gives energy and enthusiasm to go forward with re-newed strength.

In memory of this solemn moment, we beg you to accept this album, which contains sights of Estonia, of her capital Tallinn and some pictures of the life and the activities of Estonian Scouts.

Message from the Chief Guide.

On board s.s. „Calgaric“

August 20th 1933.

Dear Guiders and Guides of Estonia, I want to thank you very much indeed for the wonderful reception which you gave to me on my landing in your country yesterday.

I cannot tell you how immensely pleased I am to have had this little glimpse of you all, and though the time was much too short it was for me very happy as it is a very great joy to have had the chance of seeing you at all.

It was very unkind of the rain to come down like that to try to damp our spirits; but it did not seem able to do that, and that in itself showed, that you could all face an unpleasant difficulty with a plucky spirit.

So that though at the time it was a trial for you, it has shown me that you stand up to such things and over-come them.

It was extremely good of so many of you to come to greet us as you did, and I did so enjoy seeing so many of you at the Camp Fire, oven though as it was dark I could not see you very clearly or close to.

But your dancing was lovely, and I would like, if I may, to congratulate the team that was dressed so charmingly for the Folk Dance on the excellence of the Display.

All our 650 Guiders and Scouters from Great Britain have been much impressed by what they have seen of you, and are carrying away a very

vaimustusest, mis teil nähtavasti on gaidluse vastu.

Tahaksin tänada ka Eesti Gaidide Maletvat selle imeilusa kingituse eest, mis mulle anti. See jääb väga kalliks mälestuseks sellest päevast, mille veetsime Tallinnas, ja aitab mul alati pidada mees minu gaidperekkonna Eesti liikmeid.

Sõbralikumate soovidega kõigile gaididele ja hellakestele kogu Eestis

Teie *Olave Baden-Powell*.
Üleilmiline peagaid.

deep impression of the keenness and enthusiasm that you evidently have for your Guiding.

May I thank the Guide Association of Estonia also for the beautiful present that was given to me. This will be a very treasured memento of our day spent in Tallinn, and will serve to remind me always of the Estonian Branch of my Guide family.

With cordial good wishes to all Guiders and Brownies throughout Estonia
Yours sincerely

Olave Baden Powell.
World Chief Guide.

Suure juhi ootel Tallinna sadamas.

Gaidide ja skautide esindajad lippudega ootavad peaskautide maabumist 19. aug. 1933.

Skautluse isa Eestit külastamas.

Eelteated ja ettevalmistused vastuvõtuks.

Viimastel aastatel ulatusid mitu korda kuuldused Eestisse, et skautluse isa ja üleilmiline juht Lord Baden Powell of Gilwell kavatsesvat Eesti skaute külastada. Siiski ei läinud meie skautide lootused oma juhi nähasaamise kohta täide, vaid seda tuli ikka järgmise aasta peale edasi lükata.

Läinud aasta sügisel aga võttis peaskaudi Eestisse sõitmise kava kindlama kuju, see muutus päris usutavaks, kui teated tulid, et Inglise skautide ja

gaidide juhid moodustavad reisiseltskonna 650 inimese suuruses, kes ookeanilaeval „Calgaric'ul“ sõidavad Läänemerele suvitusreisile ja peatuvad 19. augustil 1933 poole päeva ka Tallinna reidil. Peaskaut ja peagaid, tulles Ungarist suurlaagrist Gődöllös, sõidavad laeval kaasa ning külastavad sel teel kindlasti ka Eestit. Käesoleva aasta esimese poole jooksul kordusid juba mitmel puhul ametlikud teated oodatud külalise tulekust, sai teatavaks „Calgaric'u“ täpne sõidukava, sooviti teada saada meie vastuvõtu-kava.

Neil asjaoludel hakkasid ka Eesti skautide ja gaidide juhid kindlamaid kavatsusi tegema, kuidas suuri külalisi väärikalt ning jõudu mööda vastu võtta. Gaidid olid asjast eriti huvitatud, kuna Inglise külaliste hulgas teati olevat kuni 500 gaidjuhti ning ainult üle jäänud 150 olid skaudid ja nende vanasõbrad.

Eesti skautjuhid võtsid oma läinud sügisel aastakoosolekul nõuks peaskaudile mingisugust mälestuseset annetada ja selle nõutamiseks igalt Eesti skaudilt ja hundipojalt korjata ühe sendi, mis ka teostati. Gaidid olid poold valmistasid peagaidile kingiks kauni käsitöö — Eesti kirjadega ja eht Eesti linasest riidest. Skaudid otsustasid valmistada originaal kaunistustega nahk alumi vaadetega Eesti skautlusest, maastikest ja Tallinnast.

Arvestades peaskaudi üleilmlikku populaarsust ja kõrget positsiooni Inglise ilmariigis oli meile selge, et teda esimese järgu riigitagelasena tuleb vastu võtta, kuni sõidab täiesti eraviisil rändurina. Sellepärast oli tarvis, et teda riigivanem ja valitsus vastuvõtuga austaks ning skaudid ja gaidid suure pidulikkusega esineks. Oluline näis ka see olevat, et oma suure vaimlise juhi tervitamiseks võimalikult suuremal hulgal Eesti skaute ja gaidid Tallinnasse kokku sõidaks kõigist teistest linnadest ning maalt. Ei ole noortel sügavamaid elamusi, kui näha oma silmaga suurte aadete algatajat, kelle sõnade ja tegude järele elavad miljonid noored üle ilma ja tasandavad enestele ning rahvastele teed õilsama tuleviku poole, kui kuulda oma kõrvaga juhi õpetlikke sõnu ja soovisid ning mõista nende õiget mõtet. Enamikule Eesti noortest jääb see ju ainsaks võimaluseks oma austatud juhi lähedusse pääseda.

Nendest vaatekohtadest lähtudes hakati siis lähemaid vastuvõtu sammu- sid astuma.

Käesoleva kevade- ja suvekuude jook- sul oli peaskautide vastuvõtt sagedasti kõneaineks Eesti Skautide Maleva Peastaabi nõupidamistel, mida pea igal nädalal järjekindlalt Tallinnas korraldati. Juuni-kuul käis skautide peavanem N. Kann ja Tallinna malevanem J. Lossman riigivanema juures Inglise külaliste tulekut teatamas ja soovi avaldamas, et riigivanem nende juhid eesotsas peaskaudi ja peagaidiga pidulikult vastu võtaks. Riigivanem J. Tõnisson avaldas

selleks oma nõusoleku ja seisukohad, kuidas seda teostada. Riigivanema lahke vastutulekuga lahenes raske küsimus, mis skautide vanematele ja juhtidele oli pa ja peamurdmist valmistanud. Nüüd võidi külaliste vastuvõtu peajooned kindlaks määrata ja Londonisse teatada, kui- gi seda oli juba aprillis nõutud.

Juuli-kuul pidasid gaidid oma esimese suurlaagri Narva-Jõesuus, kus vanematel ja juhtidel üle maa esimene võimalus avanes peaskaudi ja gaidi vastuvõtu küsi- must üksikasjalisemalt kaaluda. Vastu- võetud seisukohtade kohaselt skautide peastaabi vastuvõtukava koostama voli- tati Tallinna gaidide maleva vanem A. Pedusaar ja pealik E. Kaarik.

Vastuvõtukava üksikosade ja nende teostajate kindlaksmääramine algas pä- rasti seda, kui peavanem ja esindusmees- kond 23. juulil Tallinnast suur- laagri teekonnale olid asunud. Skautide peastaap, mille nõupidamistest ka gai- dide peastaabi esindajad osa võtsid, töö- tas peastaabi ülema J. Hünersoni juha- tuseel. Teised liikmed, kes koosoleku- test osa võtsid: Tallinna maleva vanem J. Lossman, Nõmme maleva vanem A. Mitt, Tallinna gaidide maleva vanem A. Pedusaar, skm-id K. Andresen, E. Pavelson, nskm-id E. Ots, R. Roos, skj. A. Peikel, K. Verrov, Tallinna gdj. E. Kaarik, E. Kukkk, F. Baart ning Tal- linna skautide sõber A. Eckbaum.

Nõupidamisi oli 27. juunil, 3., 10., 11. ja 15. augustil, kokku viis. Et malevatel tea- da oleks, kuidas peaskautide vastuvõtu küsimuse lahendamine areneb, selleks koostati nõupidamiste protokollid, pal- jundati ja saadeti postiteel malevate juht- idele kätte.

Esimene kontakt peaskautidega.

„Valge Tähe“ laevaliini tezi teatavaks, et tema on nõus paari Eesti esindajat oma laeval „Calgaric’ul“ Riist Tallin- nasse sõidutama, kui soovitakse peas- kautidega ja reisiseltskonnaga sideme pidamise jaoks sinna vastu sõita. Küsi- must läbikaaludes tunnustati tarvilikuks reisiseltskonnaga kontakti loomine, mil- leks Eesti gaidide peavanem pr. E. Hüner- son ja skautide peastaabiülem J. Hüner- son nõusoleku avaldasid 18. augustiks Riiga sõita, kus sel päeval Inglise kü- lalised viibisid, et nendega koos Düüna suhu ookeanilaevale sõita. „Calgaric’“ saatis oma sõidupiletid aegsasti Tal- linna, nõnda võis sõit toimuda. Meie esindajad viisid „Calgaric’ule“ rohkesti

Kõrgetele külalistele lillesid.

Tallinnas maaletulekul andis hundipoeg peaskaudile lililaid ja hellake peagaidile roose.

Inglisekeelset informatsiooni materjali Eesti ja Tallinna kohta, mida seal suure menuga kasutati.

„Calgaric’ule“ jõudes esitati Eesti peavanemat ja peastaabi ülemat otsekohe peaskautidele, kellega neil oli järgmise päeva jooksul mitu korda pikki kõnelusi Eesti skautlusest ja selle arenemise võimalustest ning edendamise abinõudest. Samuti tutvuneti paljude kaasa sõitvate Inglise skautluse juhtivate tege- lastega, või uuendati sõprust endiste tuttavatega. Vastuvõtt oli ülilahke.

„Calgaric“ jõuab Tallinna reidile.

„Calgaric’u“ väljasõit Dünamündest 18. aug. õhtul hilines kaks tundi. Oli selge, et kavatsetud ajaks 19. aug. kella 3. p.l. Tallinna reidile ei jõuta, kuigi sõitu võimaluse piires kiirendada. Sellepärast saadeti raadiogramm Tallinnasse „Valge tähe“ laevaliini esindajale, et „Calgaric“ hilineb ühe tunni ja jõuab reidile kell 4 p.l. Kogu öö ja ka päeval 19. aug. oli ilm pilvis, lõuna ajal tuli isegi mõni kerge sagar vihma. Suuropi tuletorni kohalt hakkas Tallinn paistma, kuid vihmahood varjasid linna vahete- vahel siiski täiesti, nõnda et külalised ilusat Tallinna merevaadet kõige meel- divamal kujul ei näinud.

Sadama ligidal heitis „Calgaric“ ank-

ru, reisijad koondusid maalesõidu jaoks salkadesse, laevalt lasti mootorpaadid ja sillad alla ning maalesõidutamine 25—30 inimese suurustes salkades al- gas. Tallinna sadamast sõitsid kiiresti mitmed purjepaadid ookeani-hiiglasele vastu: need olid meie skaudid, kes küla- lisi tervitama tõttasid. Kalarannast tõt- tas tosinavõrd sõudepaati, igas 5—6 sinistes vormiriietes ja valgete mütside- ga meriskauti. Peagi kihises „Cal- garic’u“ ümbrus meie meriskautide paa- tidest, kust kostis rõõmsaid hüüdeid ja paistis lehvitusi ookeanilaevale. Pea- skaudid ja varemad juhid, kes alles mõ- ni tund hiljem maale läksid, vaatasid ookeanilaeva rōdudel Eesti meri- ja ma- skautide kirjut askeldamist veepinnal ning hüüdsid Eesti poistele rõõmsaid tervitusi. See skautide purje- ja sõude- sõit tekitas külalistes head muljet.

Juhtide delegatsioon „Calgaric’ul“.

Kuna peaskautidel soov oli Tallinnas väsitavast linna vaatamisest loobuda ja alles ametliku vastuvõtu puhuks maale minna, siis jäi neil vaba aega kuni kella 7. õhtul, mida otsustasid kasutada Eesti skaut- ja gaidjuhtidega tutvunemiseks, milleks kutsusid neist kuni 12 isikut „Calgaric’ule“ teele.

Eesti peastaapide nõupidamise otsus- tas saata „Calgaric’ule“ delegatsiooni

järgmises koosseisus: N. Kann, A. Mitt, J. Lossman, B. Rautsmann; gaidide poolt: prl. A. Pedusaar, S. Elken, E. Kukk, A. Rezold, pr. Seiler. Laeval pidid nendega ühinema seal viibivad pr. E. Hünerson ja J. Hünerson.

Pea nähtigi sadama suust väljuvat kaitseväge mootorpaati, millega saabus „Calgaric'ule“ Eesti delegatsioon ette nähtud koosseisus peale hrade J. Lossmani ja B. Rautsmanni ning neiu A. Rezoldi, kes ei olnud õigel ajal sadamasse ilmunud, arvates laeva reidile jõudvat kell 4 Kesk-Euroopa aja järele.

„Calgaric'ul“ võeti Eesti delegatsioon peaskautide ja nende lähemate kaaslaste poolt üllahkesti vastu. Pakuti teed ja maiustusi ning juteldi elavalt gaidlusest ja skautlusest. Eriti hästi sobis mõtete vahetus gaidide juhtidel, kes valdasid inglise keelt. Nõnda möödusid paar tundi märkamatu, kui delegatsiooni liikmetel koos inglise juhtidega tuli asuda maale söitma.

Inglise külalised Tallinnat vaatamas.

Inglise gaidide ja skautide juhid too di reidil ankrus seisvalt ookeanilaevalt Tallinna sadamasillale sama laeva mootorpaatidega, iga paaditais 25—30 inimest. Neid võttis sadamas vastu skm. E. Pavelson, andes igale salgale ühe inglise keelt valdava Eesti juhi saatjaks, kellega koos marsiti südalinna tähelepänuväärivaid kohti vaatama. Seesuguseid juhte, kes skautide, gaidide ja muude noorsoo organisatsioonide tegelaste hulgas abiks palgatud, sai kokku 28 isikut.

Kuna kella 6—8 oli reisiseltskonnal „Calgaric'ul“ lõuna, siis pidid nad pärast paari tunnilist linnas kõndimist laevale lõunale söitma ning hiljemalt kella 9 õhtul jälle kõik linnas tagasi olema, et osa võtta Kadrioru staadionil korraldatavast lõkketulest. Paljud külalised ei võtnudki ette tülitavat sõitu lõunale, vaid võtsid õhtu-oodet Tallinna kohvikutes ja restoranides.

Iseenesest Tallinna Toompea ja südalinn oma ajalooliste ehitustega köitis pikemalt külaliste huvi. Nii tihti kuuldus neilt väljendusi, et tahavad Tallin nasse uuesti tagasi tulla, kui on rohkem aega, siis saame mahti kõike põhjalikumalt tundma õppida. Tallinn näis neile meeldivat.

Peaskautide vastuvõtt sadamas

Peaskaut ja -gaid ühes saatjatega ja Eesti delegatsiooni liikmetega sõitsid oo-

keanilaevalt sadamasse kaitseväge mootorpaadil. Kui peatollimeti ette sadamasillale jõuti, hakkas parajasti peenet vihma sadama.

Peaskaudi ja -gaidi maabudes tervitasid neid peavanemad Eesti pinnale astumisel. Siis andis hundipeeg Uno Torpek peaskaudile valgeid lilliaid ja hellake Ilse Alver peagaidile kolm punast roosi. Sadamasillale oli rivistunud rühm skaute skm. Rich. Treu ja rühm gaidide gdr. E. Kaariku juhatusel lippude ja orkestriga ning tuhandepealine skautide ja gaidide pere seisis tee palistusena. Olles tervitused vastu võtnud, sammusid peaskaut ja -gaid Eesti peavanemate ja saatjaskonnaga mööda esituskomandode rivist, Riigi tööstuskooli orkester mängis pidulikku marssi, lipud saluteerisid. Läbi sammuti ka palistuse rivid, kus skaudid ja gaidid tervitasid rõõmsate hõisetega ja kaelarätikute lehitamisega. Peaskaudi tagasi jõudmisel lähtekohale sadamasillal esotsas Pärnu meriskaudid haarasid kättele oma armastatud juhi ning kõrvulukustava hõisega kandsid ta jookstes autosse. Samasse toodi peagaid, külalised istusid sõidukitesse ja skautnoorsoo ning suurel hulgal sadamasse kogunenud publikumi vaimustatud tervitushüüete saatel sõideti linna südames väikest ringi tehes Toompeale.

Riigivanema dinee välisministeeriumis.

Lord ja Lady Baden Powelli auks korraldas välisminister A. Piip dinee herra riigivanema osavõtul ministeeriumi ruumides õhtul kell pool 8. Dineele olid palutud: riigivanem J. Tõnisson abikaasaga, kaitseminister A. Kerem abikaasaga, kindral J. Laidoner abikaasaga, skautide peavanem N. Kann, gaidide peavanem pr. E. Hünerson, sk. peastaabi ülem J. Hünerson, gd. peastaabi sekretär neiu S. Elken, Pärnu gaidide maleva vanem pr. Gertrud Seiler, skm. E. Pavelson, välisministeeriumist dir. R. Mõlerson abikaasaga, v. kt. ohvitser kol. Jakobsen. Inglise külalistest võtsid dineest osa: Lord Baden Powell of Gilwell, Lady Baden Powell, kindral Alfred Burt, sir Percy Everett, mrs. Mark Kerr, kolonelleitnant P. Murray, mr. H. Robbins, mrs. L. Cochrane, miss N. G. Dillon, mrs. G. M. Porter, m-lle I. Guenod, m-lle M. Seitz, mr. ja mrs. Moody.

Kui külalised olid end välisministere-riumi võõrasteraamatusse sisse kirjutanud, astuti saali, kus välisminister kõiki tervitas ja tutvustas. Peagi ilmus hra. riigivanem abikaasaga ja võõrad paluti lauda istuda. Lõuna möödus elavas, heatujulises jutuaJamises.

Peaskautidele Eesti autähed.

Pärast lõunatamist viibiti veel lühikest aega välisministeeriumis, vahetades mõtteid ja maitstes kohvi. Eesti Punase Risti volitusel peavanem N. Kann andis üle Lord Baden Powell of Gilwellile Punase Risti esimese astme suure autähe lindiga ja Lady Baden Powellile

selleks kavatsesi korraldada ühine lõk- ketuli Kadriorus staadionil. Kuna külal- liste Tallinnas viibimine langes õhtu peale, siis oli seda aega pea võimatu teisiti kasutada. Lõkktuli oli nõnda kavatsatud, et pealtvaatajad ja Inglise külalised asuvad staadionil lavale õhtu- tul kella 9., lõkktule ase ja materjal seatakse staadioni muru keskele ning Eesti skaudid poolringis selle ümber vastu lava. Lõkktule ja lava vahel murul toimuvad ettekanded. Et need oleks nähtavad, tuleb murupinda valgustada suurejõuliste proshektoritega. Hoolimata suurtest raskustest läks korda kaitseväe osade juhtide innukal abil valgustuse

Peaskaudid saabusid. Peaskaut ja peagaid sammuvad meie juhtide saatel mööda tervitajate skautide ja gaidide rivist Tallinna sadamas 19. aug. 1933.

esimese astme komandori risti kaelas kandmiseks. Välisminister A. Piip lühid- al sõnavõtmisel märkis ära, et nende märkidega Eesti tahab oma austust ja tänu avaldada skautluse idee algatajaile ja levitajaile, kelle poolt ellu kutsutud liikumine tahab inimestes süvendada li- gimesearmastust ja rahvaste vahel rahu vaimu. Peaskaudid tänasid neile osaks saanud lugupidamise ja vastuvõtu eest.

Tore lõkktuli staadionil.

Et võimaldada Eesti skautidel ja gai- didel kokkusaamist Inglise külalistega,

keerdküsimust rahuldavalt lahendada nõnda, et lava ja muru olid tarvilikult valgustatud.

Varsti peale kella 9 jõudsid peaskau- did ühes saatjatega staadionile. Vära- vas tervitas neid ja raporteeris Tallinna skautide maleva vanem J. Lossman. Te- ma ja peavanemate saatel sammusid peaskaut ja peagaid skautide ja gaidide spaleeri vahel la- vale külaliste rõdule. Kaitseväe orkester mängis pidumarssi ja noored tervitasid juhte vaimustatud hõisetega,

nõnda et vaikne õine Kadriorg kajas rõõkavast kisast.

Mõne minuti möödudes jõudis pärale riigivanem J. Tõnisson sk. peastaabi ülema ja kt. ohvieseri saatel. Raporteeris J. Lossman, orkester mängis hünni. Läbi valvesisakus skaudiridade mööda proshektoritega valgustatud teed sammus riigivanem aukülastajate rõdule. Eesti skaudid ja gaidid moodustasid murul kiiresti poolringi, proshektorid tumedas öös pildisid kiiri suurte kastanide rohelisele tagaseinale, staadioni vaade oli meeli köitev. Algasid ettekanded.

Lõkktule eeskava.

Lõkkeõhtu üldjuht oli skm. K. Andresen, abid gdr. E. Kaarik ja skj. A. Peikel. Ettekannete ettevalmistamise juhiks kutsuti E. Idla. Ettekannete kava oli järgmiselt lõpulikul kujul peastaapide nõupidamise poolt ära määratud:

1. Eesti skautide marss-orkester. 2. Lõkktule süütamine. 3. Eesti rahvuslikud mängud (Aadre laskmine, meelakumine, kingsepa mäng, rebase paclad). 4. Skautide esinemised: gaidide tantsud, võimlemine, laulud. 5. Ühine skaudiring. 6. Peaskaudi ja -gaidile mälestusesemete andmine ja nende sõnavõtmised. 7. Skaudi hümn: „Eestimaa mu isamaa“.

See kava leidis ka täitmist selle täiendusega, et pärast Eesti gaidide esinemist ka Inglise gaidijuhid laulsid kaks laulu.

Lõkktule süütamiseks pärast vastavat pasunasignaali tõttasid iga ilma-kaare poolt 11 skauti tõrvikutega tule-riida juurde ja süütasid selle põlema, tahtes märkida meie 11 maakonda.

Mängud ja tantsud, mille kohta üldjuht skm. K. Andresen Eesti ja Inglise keeles lühidaid seletusi andis, kanti ette ladusasti ja elavalt. Proshektorite valgustusel pakkusid need kirjut pilti, kuna meeolelu tõstsid elavad skautlikud hüüded.

Mälestusesemete üleandmine ja peaskauteide tänusõnad.

Kiires korras moodustati lõkktule ümber suur mitmekordne skautring, kuna Inglise külalised ka lavalt alla murule asusid ja poolringis käiskäes seis-ma jäid. Lõkktule juurde ringi kes-kele asus härra riigivanem ühes peaskaudi ja -gaidi, peavanemate ja saatjatega. Eesti skautide peavanem N. Kann andis üleilmilisele peaskaudile Lord Baden Po-

well of Gilwellile üle suure albumi Eesti skautide tervituse ja vaadetega tänu tunnustuseks Eesti külastamise eest. Peaskaute pidas Inglise keeles kõne, milles väljendas arvamist, et skautlus Eestis õiget rada areneb, mida tema on võinud hiljuti lõpule jõudnud üleilmilisel jamboreel Ungaris näha Eesti skautide esinemisel. Kinnitab, et lõkktule ääres sõlmitud sõpruse sidemed ei katke pikkade aegade jooksul ning soovib Eesti skautidele tulevikus head laagriolu. Kõne tõlgiti. Eesti skaudid vastasid vaimustatud „Bipiiga“ ühises taktis üle kogu rinde, nõnda et Kadriorg kajas. Siis andis Eesti gaidide peavanem pr. E. Hünerson peagaidile üle Eesti gaidide mälestuseseme: Eesti kodulõuendist Eesti kirjadega välja õmmeldud kohvilina poole t sõna salviatikutega, välja õmmeldud gaidi märgiga kaunistatud linasega üle tõmmatud kasti sees. Peagaid avaldas oma Inglise keelsetes tänusõnadest rahulduse tunnet gaidluse hea edu üle Eestis ja soovis lootusriikast tulevikku. Eesti skaudid ja gaidid vaimustuse hoos lasksid mitu põrgumüraga lõhkevat „raketti“. Siis lauldi orkestri saatel skautide hünni, millega meeoleulikas koosviibimine lõppes.

Riigivanem ja külalised lahkusid marsi helide saatel, kuna hundipojad tõrvikutega neile teed valgustasid kuni staadioni väravani. Lühike jumalagajätt ja võõrad sõitsid sadamasse.

Ärasõit.

Lahkuvaid Inglise skaut- ja gaidjuhte ilmusid sadamasse saatma Eesti skautide ja gaidide salgad, peavanemad ja peastaapide liikmed. Keskkõl võis „Calgaric“ ette nähtud ajal oma ankru üles vinnata ja teekonda alustada risti üle lahe otse põhja, Soome pealinna.

Eesti skaute ja gaide peaskauteide vastuvõtul Tallinnas oli 1200—1500, sellega suurel hulgal ka väljastpoolt kokku sõituid. Eestis tablisti oli Pärnu esatud, kust Tallinnas käidi 4—5 omnibussiga.

Viimased tervitused.

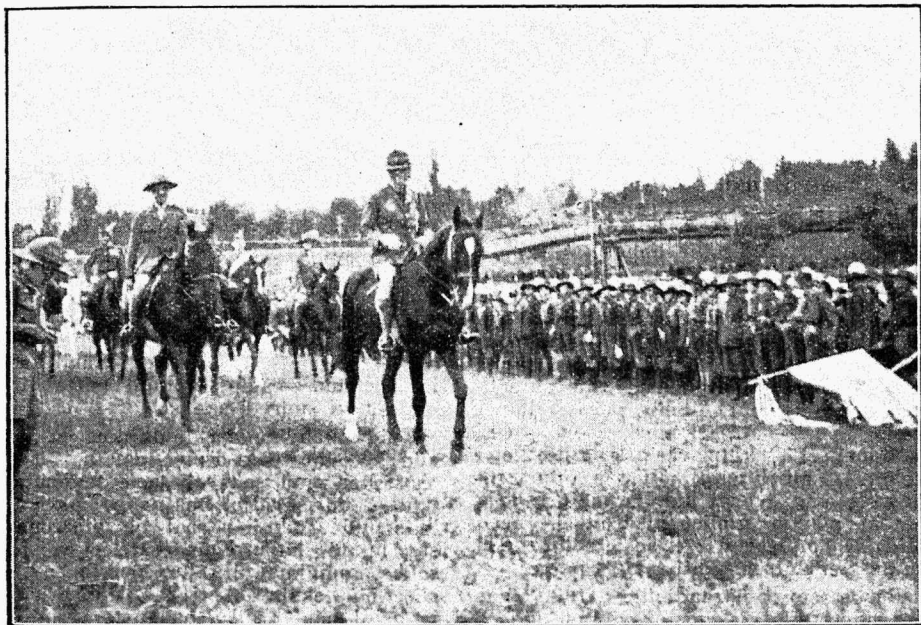
Peagaid Lady Baden Powell saatis Eesti gaidide peavanemale pr. E. Hünersonile „Calgaric“ult 20. aug. südamliku kirja, milles vastuvõtu eest tänu avaldas. Skaudi Sõprade Liidu esimehele J. Hünersonile saatis Lord Baden Powell of Gilwell raadiogrammi: „Südamlikku tänu ja terviseid Skautidele.“

Neljas üleilmeline suurlaager.

See oli juuli kuu 23. päeva õhtul, kui 11 Tallinna skauti, nende hulka arvatud hra peavanem ja välissekretär, jätsid selja taha Tallinna müürid, et sõita Ungari. Kui Tapal seltsisid veel kaks meest, kes sama olid teinud Rakvere müüridega — siis oligi koos väieldav arv — kas ta on õnnelik või õnnetu. — Mõnetunnilise sõidu järgi jäigi see jutt pooleli — sest üks mees Elva kandist viis meie arvu neljateistkümneni.

Riia—Varšav—Krakov—Tatramäed—Viin—Budapest ja Gödöllös olemegi. Loomulikult need linnad nii kiirelt just

vahva, kui mererannas avamise päeval 800. skauti olid ravis ja tegid vägeva paraadi. Kas polnud siis vahva vaadata nii suurt skaudi peret. Kuid mis teie arvate niisugusest paraadist, kus 30.000 skauti osavõtmas. Neljateistkümnel teie sõbral sai see au osaks, et nad võisid seda näha ja isegi kaasa teha. See oli 2. augustil s. a., kui kl. 5 ajal pärast lõunat 30.000 skauti rivistati laagri avamiseks suurele väljale, mis ümbritsetud kõigi osavõtjate riikide lippudega — kus asus kolm-kord nii suur tribüün, kui Tallinna staadionil on — ja mis tungil rahvast täis oli — peale selle

B. P. üldparaadi vastuvõtmas.

meil ei möödunud — kui teen seda mina käesoleva kirjaga. — Kuid kas tingitud tollest, et nägin tee peal palju juute, mis mindki asja juurde viinud tagant otsast, või tollest, et kõigi huvi suunitud vast IV üleilmalise suurlaagerile — algan oma kirjutust tollest viimasest.

Nii-siis suurlaager. Poisid! Paljud teist mäletavad vist möödunud aastal Doberanis meie oma. Kas polnud see

kogu välja äär püstiseisvaid pealtvaatajaid — ehk ühesõnaga — kus isama palju pealtvaatajaid kui skaute — või täpsemalt, kus pool Tallinna linna.

Ja kui veel juurde lisada, et seal lehvivad rohkem kui tuhat lippu — üle 10 orkestri mängisid — siis vist pilt on täielik. Ja kui nüüd vaatame neid osavõtjaid ise, musti, pruune ja valgeid. Poisse samas vormis kui meie, poisse, kes kannavad skaudi vormi, kuid pükste

asemel seelikuid. Puisse — kel poisiga ammu seljataga — oli vast rohkem isegi kui neid pärispoisse — kuid poisid olid nad kõik ikkagi, — on ju skautlusel see maagiline jõud, et ta isegi raugast teeb rõõmsa noore skaudi-poisi, kas või näiteks Bi-Pi ise. Armeenlasi, hispaanlasi, austraallasi, neegreid, türklasi, süürlasi, egiptlasi jne. jne. kõiki oli seal näha — kokku 42 rahvust oli esitatud. Esialgu on niisugune tunne, et just kui viibin unenäos — raske on kohaneda tundmisega, et käid ja viibid ise selles suures rahvusvahelises peres.

Ega lähegi palju mööda kui saabub üldine teade suurte isikute saabumise üle.

Ühe tribüüni katusel on skaudid — kes suure lipuga annavad märku, et Ungari Riigihoidja admiral Nicolaus v. Horthy ja Baden-Povell on saabunud. Orkestrid mängivad Ungari riigihümni. Pühalik vaikust valitseb igal pool — isegi hingamist pole kuulla — tasane hünni viis teeb silmapilgu veel pühalikumaks. Läheb hulk aega enne mööda kui suured külalised jõuavad meie kohta (olime rivi paremal tiival — ülevaatus algas vasakult tiivalt). Admiral Horthy valgel hobusel, 10-15 mtr. temast järgi Bi-Pi — kõrvil hobusel — ühes saatjaskonnaga. Kõikide pilgud on pööratud kõrgete külaliste poole. Jõudes meie kohta admiral Horthy teeb sõbraliku käe viipe meie poole — mida ta teistele mitte ei teinud. Juba Ungari esimeselt kodanikult saime esimese sõbraliku tähelepanu — mis pärast ilmnas kõigi pealtvaatajaskonna poolt. Bi-Pi möödumisel — külm värin käis üle kogu keha, — nii liigutav oli too silmapilk ja pole ime, et nii mõnigi meie esitaja pärast pühkis silmist pisaraid — need olid rõõmupisarad — sest nähti seda suurt geniaalsset juhti palest-palge.

Pärast suurt paraadi ülevaatus algas paraadmars, — mis võltas üle 2 tunni. Kõrged külalised olid aset võtnud keskmisse tribüüni. Igalpool saatsid skaute elavad kiiduavaldused pealtvaatajaskonna poolt — mis eriti siis pausid — kui möödusime meie ja meie hõimuvõlled soomlased. Eesti poisid olid aga ka kõik tursked vennad — just kui välja valitud — tunnete vist paljud master Milleri tusedat keha, ega temast maha jäänud ka Niiler, Kaasik, Lipping, Suigu Vatt ja teised. Ja kes juhutski „piitsa varre“ moodi olema — see teiste turskete vendade vahelt ei paistnud väljagi. Ja üks meie Peavanem-

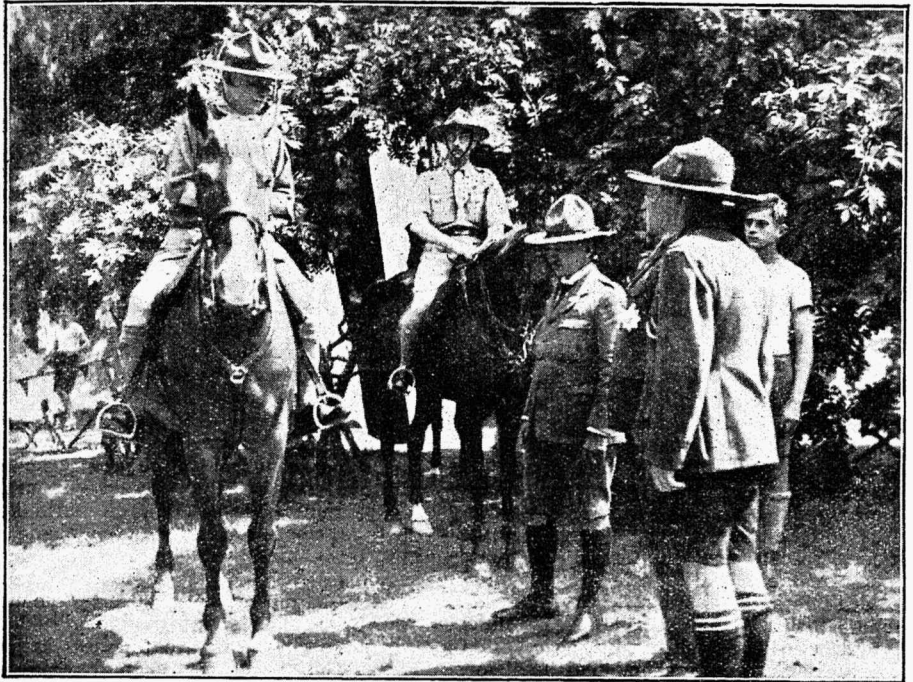
gi andis juba õige eestlase mõõdu välja. Saades kõigest külalistest mööda — läinudki palju aega kui master Riiks — andis rivotult. See kasutati ka täiel määral ära — sest nii avanes meil parem vaade kõigist läbimars-ijaist.

Ega palju aega polnudki vaatamiseks. Olime alles hommikul saabunud ja kuna telgi puud alles lõuna paigu saime, oli meie laager alles korraldamata. Muidugi kiirelt tööle oma laagri. Iga mees sai oma osa kätte, oli ta siis master või paljas järgu mees. — Olgu veel mainitud, et neid paljaid järgu mehi oli üpris vähe. II järgu mehi oli vaid 1 — sama palju I järgu mehi. Eeskujulikke mehi oli tervelt 3, noorem masterid tegid aga 5 mehega rekordi — kuna päris mastereid oli kaks — hiljem viimaste arv ühe mehe võrd suurenes — nimelt jõudis konverentsiks kohale master Paalmann. Ilma järgu ja tiitlita mehi oli ka kaks — kuid nende amet ületas kõik järgud ja tiitlid.

Nii siis — säärane suur tiitleid kandev pere algas kibedalt tööle. Siin tuli ka näidata, et meil Eestis tiitleid asjata pole antud. Kui möödunud aastal Doberanis oli midagi vaja — siis võtsid sae ja kirve kaasa ning läksid metsa — ja töid. Aga siin võis säärasest lukusest vaid und näha. Ega pargist ikka midagi tuua saa — pealegi sealt ei olnudki midagi tuua. Mis tuntu abi-mees kodumaistel laagritel, mänd, kask ja sarapuu — teps polnud mitte siin, kuused ja suured paplid.

Kuid skaudi poisi leidlikkus ei jäänud ka siin tööle rakendamata.

Vatt, kes muu seas oli meie majandusjuht — uuris välja, kus asub laagri põletispuude ladu — seal oli maailmatu suur hunnik hagu. Kui arvate, et võisime selles hunnikus olla kui peremehed — siis väga eksite. Anti 2—3 kuhu kätte ja asi klaar. Kuid igasuguste skautlikkude leidlikkude võtetega saime siiski lisa — vähemalt nii palju kui meil end tarvis läks, see on umbes 10-15 kuhu. Isegi ühe meie skaudi lätkeele oskus pandi mängu nende saamiseks. Kaks Rakvere masterit said selle au osaliseks, et pidid laagri aia valmis tegema — ning tegid ka vahva, ega midu hra. Peavanem neid kiitnud „Päevalehe“ veergel. Kaks pärismasterit valmistasid teiste kaasabil laagri värava, mis nagu hiljem selgus, oli omapärasemaid kogu laagris. Selleks kasutati kasvav vaher. Üks oks painutati veidi vasemale, teine

B. P. Eesti laagrit külastamas.

tsipakene paremale, otsad nõks ülespoole — ja oligi valmis. Muidugi too toiming just nii kiirelt ei sündinud — kui mina seda kirjeldan — sest enne ja pärast seda olid veel suured nõupidamised selle üle. — Kuid kui töö oli tehtud ja vastuvõtmise komisjon, kuhu kuulusid kõik meie laagri elanikud — leiti töö korralik — mille puhul majul. Vatt lubas ehitajale maitseva paprika (tollest viimasest teinekord pikemalt). Sama kiirelt ja õnnestatult järgnesid ka teised tööd. Kõõgi ehitamiseks oli rakendatud kuulsamad ahjutegijad — kes oma elus vast kunagi veel ahju teinud ei olnud — kuid ka see tehing õnnestus hästi. Pidasid vastu laagri lõpuni — ja keetsid katlaid mis müras. Järgnes muidugi telkide korraldamine ja paljuks seal enamgi kui pime käes. See tuli seal palju kiiremini ja ka palju varem kui kodumaal. Muidugi pesemine, õhtusöök ja siis esimene tutvumine laagritesse. Laager ise oli 4 ruutklm. maaalal — mis jaotatud 10. all-laagriks. Meie olime

III all-laagris — kuigi kaardil olime märgitud IX all-laagri ja meil koht isegi seal reserveeritud oli. Kuid nagu hiljem selgus, võisime tänada Jumalat, et meie sinna ei läinud. Oleks sellel kohal üks kasvav puuraas kah olnud — puha lage — ja just kui märklauaks päikese kiirtele, 35—40 kuumust pole just naljaasi. Oma asukoha muretsemiseks võisime tänulikud olla Poola raudteele, kus meid igasugused ümberistumised nii ära tüütasid, et enam ei tahtnud sellele mõeldagi. Laagri jõudes auto tõi meid III-sse all-laagrisse — nii nagu hra. Rautsman'ile oli varem Ungarist teatatud. Hiljem, kui laagris büroo avati — selgus eksitus — tahti meid jälle ümber istuma panna. Kuigi polnud aimugi sellest kohast, protesti meeleolu aina kasvas — muidugi eesti keeles. Hra. Peavanem „olukorda kaaludes — ning igasuguseid ümberistumise vintsutusi kaasa elades“ pööratas tema selges eesti keeles — jääme siia! Käis büroos ära — ja asi oligi klaar. (Järgneb.) „Sinine Varblane“.

Skaudi IX seadus.

Skaut on kokkuhoidlik, töökas ja visa oma piüetes.

Skaut on kokkuhoidlik. Kuid mida hoiab ta kokku? Kõike, mida ta võib.

Roland-Fillips jutustab:

Mitte kaua tagasi läks salga juht oma kuue rebasega jõkke ujuma. Sa arvad, see oli kardetav kaladele ja teistele suplejaile. Hää. Kuid veel kardetavam oli see rebastel endil, kuna üks neist ei osanud ujuda. Kaotades põhja enda jalge alt, hakkas ta vajuma. „Rebane“ oleks kindlasti uppunud, kui salga juht poleks talle appi läinud. Küsite vast, kas see on kokkuhoid. „Mina mõtlen küll,“ ütleb R.-F. Salga juht hoidis kokku midagi ajani, mil see tarvis läks — et abistada ligemist — oila kasulik oma skautvennale. Salga juht oli kokku hoidnud oma jõudu — oma oskust, et päästa skautvenna elu. Meie igapäevases elus tunneme kokkuhoiu mõiste all rohkem — kui hoiame kokku raha. Meie ei mõtlegi, et peale raha on veel palju teisi asju, mida kokku hoida — ning kord siis kui seda tarvis — kasutame. Kas meie skaudi eluski ei juhtu tihti asju, mida kokku hoida peale raha. Kui meil ees miski suur ja raske ülesanne — hoiame kokku oma jõu ja energia, et parajal juhul seda rakendada oma eesmärgi läbiviimiseks. Kui asume suurema eesmärgi läbiviimisele, ilma, et varem oleksime oma jõudu ja energiat kokku hoidnud — kas oleme suutnud seda siis hästi läbi viia? Iga nelja aasta tagant korraldame suurt-laagrit. Miks? Nelja aasta jooksul kogume jõudu, skaudi oskust, et siis kord teda täiel määral väljapanna suurlaagri hääks kordaminekuseks.

Läheme edasi, raha kokkuhoiu juurde. Üleliigne on siin küsimus — miks seda teeme. Iga poiss, iga inimene teab selle suurt tähtsust. Skaudipoiss peaks aga eriti selles teadlik olema. Suur juht ütleb: Skaut on kokkuhoidlik. Iga sent antagu välja järgikaalutult. Arvate küll, — ah! mis see mõni sent ikka teeb — kuid kui teete oma taskuraamatus eri osa oma väljaminekute kohta, ja iga kuu, kõik neid summakesi kokku võtate, siis näete, millised tulemused on sendikesel.

Kõik tähtsamad mehed ja naised on pidanud omale täpse arvepidamise oma tulude-kulude kohta. Seda peaks tegema

ka iga skaut. Kui teie seda seni teinud ei ole, katsetage kord, küll siis näete — kuidas õpite kokku hoidu. Mina isiklikult — peale säärast katsetamist juba paari kuu pärast kärpisin tuntuvalt oma väljaminekuid mõnes asjas — mis igakordse väljamineku korral tundusid küll 5—10 sendilisteks — kuid kuu lõpul — tundus siiski suure summana. Skaut, kes tahab olla kokkuhoidlik — saab seda teha vaid siis, kui kokkuhoid on saanud temale harjumuseks — ja seda püüdku saavutada iga skaut. Kui mõni rebane on teenistuses, ta võib iga nädal 25 senti kõrvale panna — aastas teeb see ligi 13 kr. Igal skaudil ei ole see vast võimalik — kuid nädalas ka 10 senti kokku hoides saame aastas oma 5 kr. kätte ja see summa on peaaegu sama — mis meil tarvis läheb laagri või matka jaoks. Puudu jääv summa on palju kergem vanemate käest paludes saada — kui terve summa. Väga tihti oleme arvamisel: oh! küll saab, kui tarvis läheb — kuid need lootused praegusel ajal eriti on vist nii mõnelegi skaudi ilusamale lootusele tõmmanud kriipsu peale. Kas pole kurb olnud vaadates, kuidas teised sõidavad — aga ise jää maha. Kadestad teist teine kord asjatagi, et tal jõukamad vanemad jne. — kuid ei ole neid jõukaid vanemaid palju — sääraseid „jõukad“ katsume ise olla — sest skaut on ju kokkuhoidlik. Siin juures pisike meeldetuletus, et järgmisel suvel 20—30. juulini korraldatakse naaberriigis suurlaager — 1. as ei oleks ka sul soov sinna minna. Mina küll tahaksin minna.

Skaut on töökas. Suurjuht ei mõtle selle all ükski, et sa pead tööd tegema — vaid siis, kui sa palka saad. Seda peame kõik, kui süüa tahame, omi vanemaid ja vendi-õdesid toitma — kuid kõik lei ole veel sääraseid töötegijaid. Töökust tuleb igal pool üles näidata — ka siis kui meie palka ei saa. — Kas kodus oma vanemaid abistades, rühma kodus töötades, juhtides skautsalka — rühma, see on kõik töö ja tegevus — seda teeb iga skaut — ka sinul tuleb seda teha, see karastab sind — see teeb sinust mehise mehe — mehe — millist vajab meie kodumaa.

Kui teed midagi, tee seda püsivalt, järjekindlalt ja häameelega. Mõned väikesed viperused argu heidutagu sind.

On sul teel ees suur kivi — veereta ta eest ära, kui sa ei jõua — käi mööda temast. On värv madal — kumardu. Sääraselt saame sammuda kindlalt ja püsivalt eluteel. Hoiame

kokku oma jõude — võidame siis kõik raskused. Hoiame kokku kõike mis hää ja ilus, sest skaut on kokkuhoidlik, töökas ja visa oma püüetes.

Teie sõber *Kollane-Rebane*.

Skaudi X seadus.

Skaut on puhas mõttes, sõnas ja teos.

Kunagi oli olnud skautidel vaid üheksa seadust ja jutustatakse, kui kord oli päritud, miks seadustes pole mainitud, et skaut on puhas, siis suurjuht oli vastanud, et puhtus on kõige suurema tähtsusega maailmas ja kui ta oleks seda väljendanud seadustes, ei oleks ta kuidagi välja paistnud teistest seadustest. Lõpuks suurjuht oli siiski kirjutanud kümnenda seaduse, üeldes:

„Ma usun, et poisil on jõudu täita kümnendat seadust, kuid ta täidab ka eelmisi üheksat.“ Nii tõusis meie liikumise kümnes skaudi seadus.

Skaut on puhas sõnas, see tähendab, et tema ei väljenda ega kuula midagi ebaviisakat. Kuigi vast kogu ilmas nii tehakse, kuigi sinu kaaslased nii teevad — ometi ei põhjusta see sind sääraselt tegema — sest sa oled skaut. Sinu üle võidakse naerda, pilgata ja söimata sind, kuid sinu kohus on siiski püüda jõuda lähemale kümnendale skaudi seadusele. R.-F. jutustab, et tema teab üht skautrühma, kus poiss, kes sooviks midagi halba kõnelda, ei saaks seltsida sama rühmaga.

Kord üks rühm, kes ise pole saanud laagrit korraldada — soovitanud üht oma skauti teistel rühmadel laagrisse ühes võtta. Ühe rühma juht pööras oma poiste poole: „Poisid, kas soovite rühma auks üks häätegu teha?“ „Jah!“ „Tubli,“ vastas juht, „ma lubasin võtta kaasa meie laagrisse üht skauti, — rühmast, kes ise laagri ei lähe, sooviksin, et teie temaga hästi läbi saaksite.“ „Meie püüame,“ vastasid poisid. Ja nii tuligi see skaut kaasa. Kuid juba järgmisel õhtul pööras ta juhi poole, laagrist lahkumise sooviga. Juht väga imestas poisi nii kiire lahkumise soovi üle. Pärides selle põhjust, poiss vastas: „Mul on siin väga paha olla, keegi ei räägi minuga sõnagi.“ „Ma väga imestan — kuna mu skaudid lubasid, et nad sinuga hästi läbi saavad. Kuid kas sa pole ise seks põhjust annud?“ Ja siis jutustas poiss nuttes, et tõesti

see olla tema enda süü. Ta arvanud, et mõne kahemõttelise nalja jutustamisega suudab neile rohkem läheneda, kuid keegi pole ta juttu kuulanud — ega pärast seda ka enam sõnagi rääkinud. Juht kutsus salga juhid oma juure. Nendega kõnelenud, teatas poisile, et ta võib laagri edasi jääda, peasi, kui ta ise soovib, s. o. suudab olla. Ta jäi. Ning laagri lõpul oli kõigi laagrisviibijatega saanud hääks sõbraks, ning lahkudes ei leidnud küllalt sõnu nende skautvendade kiitmiseks. Selles jutustuses väike näide hääst ja tublist skautrühmast, mis ka eeskujuks võiks olla meile.

Kas saavutame sellega midagi, kui harrastame rumalaid nalju ja sõnu? Kindlasti mitte. Süvendame sellega vaid roppust ja toorust. Meie näeme roppust ja sõimu vaid vähe arenenud inimeste juures. Gentleman seda ei tee. Poisid, kes seda teevad, arvavad, et nad on „täismehed“ — kuid seda on nad vaid omataoliste hulgas.

Skaut on puhas teos. Kui poiss saab vanemaks, tal tekib soov, esineda „täismehena“ — vanduda, söimata jne. Sellele seltsib veel suitsetamine. Kuigi see tundub igal poisil vastikuna, ta on mõru ja halb, ometi tehakse seda — ja vaid selleks, et esineda n. n. „täismehena“ — mis pahatihti kukub välja aga säärasena — kui 10-aastaselt poisil oskusu suus. Kui poiss on kõike neid „oskusi“ omandanud — tunneb ta end just kui kuskil kõrgel mäel, kelle poole kõikide pilgud pööratud. „Vaadake, siin seisab üks kange mees.“ — Kuid ta on kangelane vaid omataoliste seas. Kui juhtub teda nägema mõni varem inimene — siis varjab oma „kangelastegusi“ — ta on arg, et seda avalikult teha. Tehes asju, mida ei juleta teha oma vanemate, juhtide ja õpetajate silmis, on kuritegu ja seda korralik poiss ei tee ka siis, kui teda pole nägemas vanemad, õpetajad ega juhid. Suitsetamine kasvueas poisil on mürgiks. Ta halvab südant, kopsu, mõjub halvavalt seedimisele, nägemisele ja

hammastele. Olen kindel, et sina ja sinu sõbrad tahavad mängida skautide mängu, tahate võistelda skautide mängus ja tahate võita seda mängu, seda suudetakse vaid siis, kui olete tugevad ja terved. See on soov, mitte üksnes seni, kui oled skaut — vaid ka siis, kui oled „väsinud“ skaudi mängust — oled sellest eemale jäänud — kuni oled poiss — hoi a oma tervist. Jõuad kasvuest välja — küll siis jõuad n. n. eluga sammu pidada. Niisama alkohol. See algab pisukesega. Mõni klaasike veini või õlut — võib tõi ke anda järgmisteks klaasikesteks. Skaut on karske, veel rohkem — iga inimene peaks olema karske. Kui meie vähegi silmitseme igapäevast elu kroonikat, siis see annab juba küllalt selge pildi alkoholi kahjulikkusest. Ega sa ometi ei taha saada selliseks?

Oleme noored — täis elujõudu — võitleme selle vastu. Avar võimalus selle võitluse läbiviimiseks on skaudi mänguväli. Sellises mängus rühkides ja elades, laagrites, matkadel, sportimises, koondustel jne. — on alkohol tundu matu.

Sülitamine „Gentleman ei sülitab“ on plakati pealkiri, mis mitmes Ameerika linnas tänavail välja pandud. Kord B.-P. sõites laeval, võis tähele panna, kuidas keegi reisijaist igale poole sülitas. Laeva kapten seda märgates, pani ühe leevamehe talle harjaga järgi käima. Niipea kui too reisija sülitas, pühkis harjamees selle ära. Reisija seda märgates harjutas õige pea selle rumala kombe endast ära, sest polnud kuigi mõnus näha harjameest oma kannul. Sülitamine on vaid harjumus. Õige kerge on sellest vabaneda. Ta ei ole mitte ükski ebaviisakas, vaid tervishoidlikust küljest täielikult lubamatu.

Skaut on puhas mõttes. See on kõige raskem. Kui oled puhas mõttes, siis on sul kerge seda olla ka sõnas ja teos. Keegi suurlinna skaut kes polnud veel kunagi olnud matkal, läks esimest korda laagri. Oli vihmane ilm. Tee oli tublisti porine ja ta määris mudaga oma saapaid. Hiljem ta märkas, et teisel skaudil saapad sugugi nii mudased ei olnud kui tal. Ta küsis: „Millest see tuleb, et sinu saapad sugugi nii mudased ei ole kui minul?“ Teine skaut vastas: „Kui käid mõõda mudast teed, kunagi ära vaata mudale, vaid ainult kuiva kohta ja pane

oma samm sinna. Kui vaatad mudasse, siis ka jalad paned sinna.“

Niisama on lood ka sinu mõtetega. Silma selgeid kohti — siis jäävad ka sinu mõtted selgeiks.

On suur hulk halbu aegkirju, ajalehti ja raamatuid, millest kubiseb meie tänapäeva elu — nad ei ole väärt, et neid vaadatagi.

Kord ühel loengul küsisin ühelt meie linnas tuntud koolijuhatajalt, kes oma ilmavaatelt lähedal neile ropendusmeistritele, miks lastakse neil sääraseid ajalehti ilmuda — ja kas tema, kui koolijuhataja, kes nende ringele lähedalseisev isik, ei saa kaasa aidata nende mitte ilmumiseks? „Jaa, vaadake, kui õpetaja ja kasvataja, ma neid ei poolda, kuid majandusliselt on nad väga tulutoovad.“ Vaadake, poisid! Ainult mõne voolu tasku huvides neid osta ja lugeda, — juba ei maksaks. Säärsed meistrid võiksid omale ausama elukste valida. —

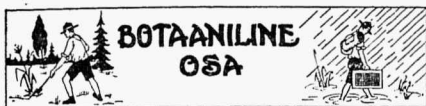
Skaut ei vedele sooja ahju juures, pehmes toolis — vaid ta teab, et värskes õhk on üle kõige. Ta hoiab aknad lahti, ehk viibib võimalikult rohkem värskes õhus. Külma võib eemale peletada mõnd jõulist kehalist harjutust tehes ehk kiirkäiguga. Skaut ei ole vaenlane külmale veele. Aegajalt, et alal hoida puhas nägu, käsi ja kogu keha, peseb ta end või karastab kogu keha külma veega. Kuid mitte ükski väliselt, vaid ka sisesmiselt. Juues klaas külma vett, värskendab end. Skaut sõbrustab ainult puhtate poistega, ta hoolitseb, et tema salgas, tema ümbruses kõik poisid end hoiaksid puhtana.

Kümneseadus on kõige tähtsam skaudi elus, see on üle kõigist teistest seadustest, sest seda seadust on kõige raskem täita. Selle seaduse täitmine on aluseks meie suurele liikumisele. Paljud skaudid tihti varjavad kümnendat seadust, just kui seal oleks midagi häbeneneda. Kuid selgus, puhas olemine — mitte aga selle häbenemine. See on üks õrnemaist asjust maailmas. Ainuke asi, mida häbeneneda, on mustus ja kus aga seda märkad või kuuled, kõrvalda ta ja näita talle ta koht, see on prügi-kast. Ära vihka kiusatust, kuid ära kard ka teda. Kui aerutame, meie ükski ei aeruta alla voolu, vaid sageli just vastu voolu, sest see on raskem, nõuab isegi riskeerimist. Tehes rasket ja kerges tööd,

sinu musklid harjuvad ja võit suurel mänguväljal on kindel. Ära vihasta palju, kui juhtud komistama. Hüppa üles kiirelt ja julgelt. Sammu edasi, nii kui seda on teinud paljud skaudid enne sind. Sammu julgelt vastu elule. Komistused kõrvalda ja kui pole mõnd takistust märganud, ära heida meelt, sest skaut kasvab üles kui tugev tamm, ega rooma maas kui vilets paju. Nüüd kus sul selged skaudi kümne seaduse mõiste, astu julgelt edasi skaudi rada ja kasvata selles suunas oma sõpra — kuid ikka ja alati kõige esmalt isennast. Kümme skaudi seadust on skaudi töö alus. Kõige raskem neist on viimane. Algame raskemaga.

Seks olge valmis!

Teie sõber *Kollane-Rebane*.

Taimede kuivatamine. Kogutud taimi tuleb ühtlasi kuivatada. Presimiseks võib tarvitada:

1.) Kaks tasast tarviliku suurusega lauatsa, millede peale laotakse mõned telliskivid, või mõnda muud raskust.

2.) Taimede kuivatamisraamid. Tehakse laadadest kaks raami üldsuurusega 44 x 29 sm. Raamide ühele küljele põimitakse traadist võrk. Sarnase raamsuru kokkutõmbamiseks tarvitatakse rihma või nõõri, või asetatakse ka raskuse alla. Taimi kuivatatakse paberite vahel, mis ei tohi liimi sisaldada. Üsna hea on ajalehe paber, kuivatuspaberi kaust olgu raamidest veidi vähem, soovivat suurus 42 x 28 sm. („Postimehe“ suurus).

Taimed asetatakse enne ühekordsete „taimepoognate“ vahele (ikka märkmiku järjekorralise numbriga) milledega asetatakse paksemate kuivatuspaberite vahele.

Paberi vahetamine: Kui taimed jäävad kauemaks niiskete paberite vahele, lähevad nad kollaseks või mustaks ja kaotavad oma loomuliku värvi. Sellepärast tuleb pabereid vahetada, ning mida paremaid taimi tahetakse saada, seda tihedamini tuleb pabereid uuendada, taimed nõuavad 2 — 3 kordsed vahetamist päeva jooksul.

Paberite vahetamisel jäetakse taim esimese paberi vahel täiesti puutumata — ainult õisi ja lehti korraldatakse taime-

poognas nii, et nad oleksid sirged ja iseloomustavad. Seda tehakse harilikult teisel-kolmandal paberi vahetamisel, kui juba lehed, õied j.n.e. on vähe närtsinud.

Vahetatud taimede pakk pannakse kuhugi kuiva paika järgmise vahetamiseni, või läbitõmbava tuule kätte. Niiviisi vahetatakse taimepoognate vahel kuivi vahetabereid, kuni taim kuiv. Niiskeid vahetabereid peab kohe kuivatama, et oleks tarvilik osa pakke järgmisel vahetamisel.

Kuivade taimede korraldamine: Kuivad taimed võivad jääda niiviisi kauemaks ajaks samade taimepoognate vahele kuni korraldamiseni, mis võib olla siis, kui rohkem aega, näit. talvel. Igale taimele aga peab kohe juurde pandama, kõige parem juba taimede mahutamisel paberipoogna vahele, koha nimi, kust taim leitud ja aeg, millal taim korjatud. Ilma nende teadeta kaotab taimekogu teadusliku väärtuse.

Lõplik korraldamine seisab selles, et kuivatatud taim kinnitatakse kitsaste paberiribadega paksemast paberist lehele, mil kindel suurus (näit. 43 sm. pikk, 27 sm. lai). Soovitatav on väikesi taimi ühele lehele mahutada mitu tükki, nii et üksik taim ei näiks eksinuna suurel poognal.

Taimepakid hoitakse kuivas kohas. Niiskeis hoiukohtades tekivad taimekoosseis putukad, kes võivad hävitada taimede iseloomulikke osasid. Putukate eemalehoidmiseks võib taimede vahele riputada naftaliini.

Taimede kogumine ja looduskaitse.

Taimetöökogude koostamisel maksu alati põhimõte, et kogutava taimede olemasolu kogumise tõttu ei satuks hädaohtu. See nõue maksab loomulikult liikide kohta, mis ei esine hulgi, vaid harva ja üksikult, või aga — mis eriti tähtis — kui liigid kuuluvad kõikjal meie looduse harulduste hulka. Kõige rõõmu juures haruldase liigi leidmisel ei pea unustatama, et see haruldus hoolimatust käitumisest lõpulikult võib hävida ja et iga loodusesõber olgu kõige pealt ka looduse kaitsja.

Vana Hunt.

Skautmänge.

Luuramine.

Seda mängu tuleb mängida pikas rohus või madalas põõsastikus. Mängu

juhataja asub platsi keskel ja mängijad asuvad ringi tema ümber mitte vähem kui 30—50 meetri kaugusel. Vile peale tõuseb juhataja üles ja mängijad püüavad luurates läheneda juhatajale. Niipea kui ta märkab mängijat on see kohustatud püsti tõusma ja seisma jääma. Mängija, kes jõudnud kõige lähemale juhatajale, võidab.

Vastav number.

Kaks või rohkem salka võtavad osa teatud maaalal mitmesugustes vahedes. Skaut ühest salgast peab leidma vastava skaudi teisest salgast. Nii peab salga päalik otsima salga päalikut, abi abit jne. Nii pea kui skaut märkab oma vastast tõuseb ta püsti ja hüüab vastase nime.

Kui skaut näeb teise salga skauti, keda tema ei otsi, võib sellest oma salga skaudile teatada, öeldes kus ta teda nägi. Nii on salgal, kes paremini oma liigete vahel sidet peab, rohkem võimalusi mängu võita. Kui skaut on nähtud ja ära märgitud, ei võta ta enam mängust osa. Salk, kes leiab rohkem vastaseid, võidab.

Peidetute otsimine.

Kaks või rohkem salka võtavad osa sellest mängust. Mängitakse maapinnal, mis võimaldab häid peidukohti. Märgu maaala piiratakse ja tehakse teatavaks kõigile mängust osavõtjatele. Iga salgast valitakse üks skaut ja antakse neile viis minutit aega enese peitmiseks. Kui nad on end peitnud, ei tohi enam oma seisukohta muuta.

Nüüd kutsutakse kõik salga päalikud

ja öeldakse neile missugust peidetut nad otsima peavad, kas oma salga liiget, või kedagi teist. Nüüd alustavad salgad peidetute otsimist, keda nad peavad tooma saadetult kõigist oma salga liigetest juhataja juurde (väljaarvatud oma salga liige, kui nad teda ei otsi). See tähendab, et iga salk peab korraldama organiseeritud otsimise, olles alaliselt ühenduses oma liigete vahel, nii, et leides otsitavat oleks skaudil võimalus kokku kutsuda tervet salka, et koos juhataja juurde minna. Skaut, kes leidnud peidetut, ei tohi mitte kõvasti hüüda ega viilistada, vaid mõne muu leppemärgi abil oma leiust teatama oma salga liigetele. Kui salk märkab võorast peidetut ei tohi ta sellest teistele salkadele teatada. Võidab salk, kes kõige esimesena juhataja juurde tagasi jõudis.

Indiaanlased ja asunikud.

Üks salk (indiaanlased) mängib 4 või 5 salga (asunikku) vastu. Tükk maad märgitakse ära kui vangimaja. Indiaanlastele antakse 10 minutit aega ära jooksmiseks ja teatud piirkonda peitmiseks. 10. minuti pärast asunikud lähevad välja oma ärajooksnud orje püüdma. Indiaanlased võivad oma peiduurkast välja tulla, kui see neil võimaldab kauem vabaduses viibida. Peale kinnipüüdmist asetatakse indiaanlane vanglasse, kuid tal on õigus soodsal juhusel põgeneda. Asunikud peavad vangimaja valvama ja mitte vange ärajooksta laskma. Vange ei tohi kinni siduda. Peale teatud aja möödumise võivad indiaanlased, kui mõni neist veel vaba on.

Ninapidi veetud valvepost.

„I rühma skaudist“.

Whitwicki rühma skaudid seisid aguli äärel ja ootasid päalikut. Kui John Curnet, pruuni paberisse mähitud pakk kaenla all, nähtavale tuli, oli hüppevõistlus parajasti täies hoos.

„Ärge väsitage end ühtigi nii palju“, hüüdis ta lõbusalt ja viskas paki rohu peale maha — „Mul on teie jaoks üks väike ülesanne, mis kaunis suurt jõupingutust nõuab.“

Kohe jooksid poisid päaliku juurde ringi kokku; selle silmad aga jutustasid, et ta neile jälle ühe uudise esitab, milliseid tema, kui tubli juht, neile sagedasti septses.

„Kui kaugel on siit Nelboroughi kloos-

ter?“ küsis Mr. Gurnet Bovanilt, kes „Biibrite“ salga päalik oli.

„Kolm miili“, oli vastus.

„Täis kolm miili“, ütles päalik. —

„Vaadake, see pakk sisaldab tükikese nõöri. York ja mina septsesime ühe väikese plaani.“

— „York ei ole senini veel tulnud!“

„Ei! Ma tulin praegu tema juurest. See pakk tuleb kloostri viia ja York peab seda tegema kui ta seda saab. Teie ülesanne on aga teda kinnipüüda ja pakki ära röövida. See ei ole küll kellegi uudis, aga ma olen seda natukene täiendanud. Teid on 11 poissi siin, ja nimelt üks teist peab äraandja

olema. See äraandja aitab Yorki nii kuidas ta seda saab paki üle toimetamisel kloostriisse. Selle ülesande juures tuleb teil vaenlast — Yorki — jälgida, ja samal ajal ka oma naabri järgi valvata, sest see võib äraandja olla.“

„Kes peab juht olema?“ küsis Bovan.

„Staines“, vastas päilik. — „Ta ei ole mitte äraandja, sellepärast võite teda usaldada ja tema sõna kuulata. Ja nüüd teele. York läheb punkt 2 ära. Staines, sul on 20 minutit aega, alga kohe ettevalmistusi.“

Staines, „Korbitsu“ salga juht, läks poistega kohe teele. Võõras, peaaegu koomiline tunne oli sõpruskonda valanud. Iga skaut, väljaarvatud Staines, oli kahtlane. See oli alles sensatsioon!

John Gurnet võttis oma väljakiikri välja ja otsis koha, kust ta niipalju kui võimalik mängu võis näha. Kella 2 ajal tuli York rutates. Käes hoidis ta skaudi keppi ja puusade ümber oli ta kõie keerunud.

Kiriku kell löi 2. York võttis paki üles ja jooksis kergelt mirema. Peaaegu terve miili jooksis ta nõnda edasi, kuni ta Follersi metsa jõudis.

Siin ligines ta vaenlase liinile. Tuul tõi talle vaevalt kuuldava „Ba-a-a-a“ kõrvu. Ta jäi vaikset seisma ja kuulatas. Kaks lindu tõusid lärmitsedes tema juurest õhku ja lendasid minema. Selle ja teiste märkide järele tegi ta umbes koha selgeks, kus vaenlased leidusid. Ta nägi Bob Lees'i liikumas ojakese kaldal, mis sääl lähedal voolas.

Lees vaatas porist kallast, nähtavasti jälgesid otsides.

York ootas, kuni Lees küllalt kaugel oli ja siis vaatas ta muretsevalt ümber. Varsti leidis ta, mida ta otsis: kaks puud kumbagil pool kallast, mille oksad üle oja ulatasid. Ta ronis üles, pakk nõõri otsas, millega ta seotud oli, hammaste vahel, ronis teiselpool kallast jälle alla, säälpool savist kallast.

Nüüd oli ta ühe jälgija juba seljataha jätnud. Ei kestnud mitte kaua, kuni ta metsakese läbi sammunud oli ja jäi seisma, et ümber piiluda. Te'st korda nägi ta kahte kaugemat vaenlast, ühte paremat teist vasakut kätt. Ta aimas, et skaut, kellest ta möödunud oli, sidemeheks pidi olema.

Sellest otsusest eksiteele viidud, jooksis ta kraavi ära kasutades pöösastiku poole edasi, mis teda, nagu ta teadis, alla liivaauku juhtima pidi.

Just enne seda, kui ta pöösastiku

saavutas, viskas ta end ruttu rohu sisse maha. Kuus yardi (umbes 5 meetrit) temast eemal seisis Bovan, tema oma „Oinaste“ salga juht.

Kas ei olnud Bovan teda näinud? York imestas. Bovan oli selleks liiga tubli skaut, et ennast sarnasena näidata. York vaatas teda, kuidas ta mureta pöösastiku poole sammus, ja York pani tähele, et Bovan enda ümbrust ei vaadanudki. See pani Yorki võnduma, et teda nähtud oli, ja et Bovanil mõte oli tema teed rahulikult kinni panna.

Suurema ettevaatusega ja nii ruttu kui võimalik hiilis York pöösastiku poole, küllalt kaugele Bovanist.

Juba varjul olles, otsustas ta, oleks kiirus kõige parem, ja nii hoidis ta oma pea madalal ning möödus oma vaenlasest suures poolringis. Ta jõudis liivaaugu äärde ja piilus ettevaatlikult välja, tõmbas aga kohe enese tagasi.

Mitte 40 yardi temast eemal seisis Bovan ja silmitses pöösastikku igast küljest.

York kahtles ühe silmapilgu. Tema ees oli liivaauk, 9-jalaline hüpe viiks ta ühe liivahuniku otsa.

York hüppas, ronis liivaaugu teisele äärele ja jooksis edasi. Kui ta lagendikule jõudis, oli Bovan ikka veel tema ees. Näis võimatu olevat temast mööduda, kuna ta iga tema liigutust tähele pani.

Seekord näis pääsemine võimatu olevat. Tema taga oli liivaauk, pahemal ja paremal pool lagendik. Tema ees — ah! seal oli üks mahajäetud maja. Ilma katseta ja pool lagunenu, oli ta risuga ümber piiratud.

York jooksis sinna poole ja jõudis tähelepanematult maja juurde. Hoolikalt otsis ta mingit peidupaika, aga ei leidnud. Siis hiilis ta alla endisesse juurevilja-aeda ja sattus ühe augu juurde.

„Ah, see on vana kaev!“ hüüdis ta enda ette, „meie kõik oleme seal käinud. Ta on umbes 12 jalga sügav ja põhi on peaaegu päris kuiv. See on õige koht. Eh, kui Boven siia peaks tulema, siis oleks tal esimene asi kaev läbi otsida.“ Naeratus käis tal üle näo.

Ta harutas kõie lahti ja viskas ta ühte otsa pidi kaevu. Siis löi ta oma kepi maa sisse ning sidus kõie teise otsa külge. Nüüd viskas ta mõned kuivanud puulehed sinna peale ja hiilis majasse.

Peagi tuli Bovan. York piilus lagu-
nenud müüride vahelt välja. Bovan sil-
mitses majakest uudishimulikult, vaat-
tas korraks sisse ja tegi siis ühe ringi
maja ümber. Siis silmas Bovan Yorki
jälgi ja läks aeda; jäljed viisid ta kae-
vuini.

Bovan otsis kaevuäärsed metsikuks
kasvanud marjapõõsad läbi, kummardas
siis maha ja vahtis teravalt alla kaevu.
Kohe silmas ta köit ja naeris üleolevalt,
kui ta puulehtede alt kepi leidis.

„Nüüd on asjal lõpp? Yorki!“ hüü-
dis ta. „Sa oleksid kõie paremini ära
peetma pidanud, mu pois. Tule välja!“

Kui ta mingit vastust ei saanud, haar-
as ta köiest kinni ja see andis tema
tõmbele järgi.

„Noh hea küll!“ hüüdis ta. „Kui sina
üles ei taha tulla, siis pean ma sinu
juurde tulema“, ja ta ronis köit mööda
alla.

Kohe hüppas York müüri tagant väl-
ja ja haaras kõie pihku. Niipea kui ta
tundis, et Bovan raskust enam kõie
küljes ei olnud, vabastas ta kõie kepi
küljest, ja viskas selle kaevu.

„Kas vannud alla? Bovan!“ küsis ta.
Kas sa ei sooviks üles tulla? Ma loo-
dan sind pärastpoole näha!“

Ja ta jooksis edasi.

Bovan ei tundnud ennast sugugi õn-
neliku olevat. Ta oli vangina kaevu
põhjas. York oli läbi murdnud ja pidi
eesmärgile jõudma. Ta silmitses oma
ümbrust ja vaatas siis üles. Ta hakkas
kiirelt aru pidama, sest tal oli selge,
et ta kähku tegutsema peab, kui ta sel-
les mängus üldse kasulik tahab olla.

Ta sidus kõie otsa oma kepi kesk-
kohta kinni ja viskas siis kepi üles.
Talle tuli meelde, et kaevu äärel mõ-
ned marjapõõsad kasvasid ja et nende
taga aiaplank oli. Kui ta kepi selle
taha saaks visata ja see pidama jääks,
siis saaks ta köit mööda üles rognida.
Kaks korda katsus ta ja mõlemal korral
tuli kepp tagasi köiest tõmmatult.
Kolmandal korral jäi ta pidama. Nii
aegamööda, kui vähegi võimalik, ronis
ta ülespoole. Peagi oli ta nii kaugel,
et käega põõsast kinni sai haarata ja
enese rohu peale üles tõmmata.

York oli vahepeal kakssada meetrit
suure kiirusega edasi jooksnud ja oli
siis kiirust vähendanud, et teisi vaenlasi
otsida.

Ettevaatlikult roomates, kusjuures ta
igat vähemat kui peidupaika tarvitas,
jõudis ta väikese oru kaldale. Teisel-

pool kaldal oli väikene metsatukk. Sel-
le taga oli tema sõbral, äraandjal, käs-
tud varjata ennast. Üks penikooremee-
mal asus Nelboroughi klooster.

Agaga nagu saatus tahtis, tulid para-
jasti kaks skauti orgu mööda alla. York
nägi, et ainukene võimalus oli ära oo-
data, kuni need kaks mööda jõuavad,
et siis üle lageda oru jooksta.

Kaua ootas ta kannatlikult. Siis pöö-
rasid mõlemad skaudid äkitselt ümber
ja läksid temast pahemalt poolt
mööda. Nüüd oli tee vaba. Ta nägi kol-
mandat skauti ja veel ühe, kes tulid
kõik samas sihis.

York hüilis ettepoole, nii kaugele kui
ta sõandas. Siis nägi ta omaks üllatu-
seks, et Bovan üle lagendiku jooksis
ja neli skauti tema jälgil olid.

Ajasid nad Bovani taga? Silmapilk
mõistis York selle põhjust: skaudid leid-
sid Bovani postiliinilt puuduvat ja pida-
sid teda äraandjaks ning hoidsid nüüd
end tema jälil.

York naeris enda ette, võttis oma
paki kaenla alla ja jooksis alla orgu.
Ta jõudis enne alla, kui teda märgati.
Siis tõusis üleval suur kisa ja Bova
hüppas alla, tema järel neli teist skauti.
York tormas orukallast mööda üles,
tema järel Bovan ja teised. York pöö-
ras puude alla ja enne kui tagaajajad
järele jõudsid, oli ta juba paremale
poole põgenenud. Bovan ja teised neli
kihutasid talle järgi. Eespool nähti veel
kahte skauti, kes Yorkile teed tahtsid
kinni panna.

Yorki kinnivõtmine näis nüüd päeva
selge olevat. Kõik seitse jooksid talle
peale. Nad leidsid Yorki selili lama-
vat, pakk tema kõrval.

„Sa oled seda väärt, et oleksid või-
nud läbi murda,“ hüüdis Bovan sinna
jõudes. „Kaevu lugu oli peenikeselt
mõeldud! Too nüüd pakk siia, Smith-
son.“

Smithson tõstis paki üles ja katsus
seda igast küljest.

„Noh, mis see siis tähendab, kus on
nõör?“

Kui Bovan paki oma kätte võttis,
hargnes üks ots lahti ja kandam kui-
vanud lehti kukkus sealt välja.

„See ei ole õige pakk,“ ütles Bovan
pettunult.

„Kus on pakk?“ hüüdis Staines sinna
jookstes.

„Arvatavasti juba kloostri!“ naeris
York.

„Ma andsin paki nende puude all Billy Masters'i kätte. Siis leidsin ma tüki pruuni pakkimispaperit ja mähkisin mütsaka puulehti sinna sisse.“

„Billy Masters!“ hüüdis üks skaut, „Billy Masters!“

„Oli siis tema äraandja?“ küsis keegi teine.

„Mina mõtlesin, et sina äraandja olid, Bovan!“ seletas keegi kolmas.

„Mispärast sa liinilt ära kadusid?“

„Ärge küsige seda minu käest, küsige seda Yorki käest,“ vastas Bovan nagu krimpsutades, „ta mängis mulle toreda vingerpuusi ja ma ei taha seda temale vähemalt viie minuti jooksul mitte andeks anda. Nüüd on kõik otsas. Ta viis paki läbi.“

Ja see oli tõsi.

Skaudi I järgust punkt 8.

Ainetel skm. H. Tari.

Samm-mõõt.

Enne kaarti joonistamisele asumist tuleb teada oma sammu pikkust. Selleks mõõdame 100 m välja ja loeme mitu harilikku sammu mahub 100 meetrisse. Astumist algame vasaku jalaga ja loeme lihtsuse pärast ainult parema jala samme. Seda kaugust tuleb mitu korda läbikäia ja loetud sammude arvust võtta keskmine.

Väga tihti harjutatakse astuma 1 m samme, kui see peaks osutama raskeks, siis tuleb vaid harjutada, et astumisel oleks kindel sammu pikkus, sel puhul tuleb teha tabel, kus igale sammude arvule on kirjutatud vastav meetrite arv, sellega hoiame kokku aega asjata korrutamiste tegemiseks.

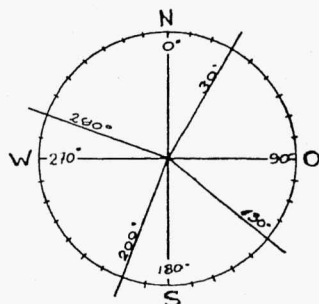
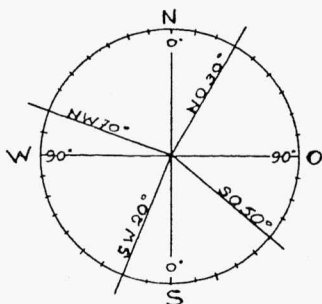
Sammulugejate kasutamine siinjuures pole soovitatav. Ka elukutselised kaarti- valmistajad eelistavad ise lugeda samme.

ja W 90°. Sellise kompassi järele määratud siht, mis asub N-st 30° O pool tuleb märkida N O 30°. Siht 50° S-st O poole märgitakse S O 50° jne.

Teine liik kompassi (tuntud asinut kompassi ehk bussoli nime all) on jaotatud kellanäitaja sihis 0° kuni 360° N on 0°, O 90°, S—180° ja W—270°. Selle kompassi järele võetud sihid märgitakse lihtsalt kraadides.

Sihi kraadide lugemiseks kompassilt tuleb seista näoga sihi poole, kompassi mõlema käega rinna kõrgusel hoides, pöörata kompassi karpi kuni N langeb kokku põhjapoolse nõelaotsaga. Aseta pliiaats põigiti üle kompassi klaasi vaadeldavas sihis, või kompassi karbi kaugemas ääres vaadeldava sihi peal ja loeme ära kraadide arvu.

Kui nõel võngub tuntavalt, võib seda rahustada kompassi ettevaatlikult kal-

Suunadele vastavate kraadide lugemine.

Kompass.

Kompassid milliseid kasutatakse sihtide määramiseks ja kaartide valmistamiseks on jaotatud kraadidesse. Kompassiring on jaotatud 360 (kraadideks).

Ühel kompassi liigil on ring jaotatud esmalt neljaks, ja iga osa eraldi 90 kusjuures N ja S on märgitud 0° ja O

lutades, nii et nõela ots puutuks vastu klaasi või karbi põhja. Pole mõtet oodata, kui nõel jääb täiesti paigale vaid võtame võngete äärekraadide keskmise. Kraadide lugemine on seotud teatud viisidega, kuid see viis on skautliste mõõtmiste juures küllalt täpne.

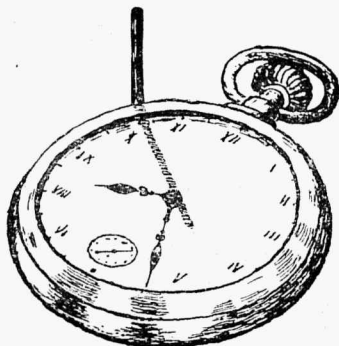
Ära seisa kunagi kompassiga raudtee

lähedal, samuti hoia kaugele elektriliinist, raudkonstruktsioonest, autodest, jalgrattaist jne., sest kompassinõel on tublisti nende esemete mõju all.

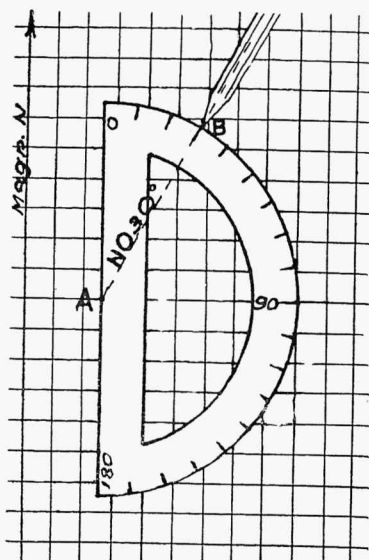
Maaalast kaartivalmistamine.

Esimese järgu eksami kohaselt tuleb kaart valmistada kohapeal laagri platsi ümbruskonnast. Esmalt valmistame vabalt visatud skitsi (plaani). See pealiskaudne skits on muidugi väga moonutatud ta on vaid abiks lõpuliku kaarti valmistamiseks ja tarvilike andmete märkimiseks. Et kergendada kaarti joonistamist looduses tuleb joonistuse paber kinnitada väikesele joonistuslauale või paksemale papile.

Algpunktiks tuleb valida kindel punkt looduses, nagu teerist või muud selle taolist, asu selle keskele, vali esimene sirgjoon (näit. tee telgjoon) ja mööda kompassi abil vastav asimut või nurga kraadide arv teatud ilmakaarest. Tõmba esialgsele skitsile tee siht ja märgi vastav kraadide arv sinna juurde. Mööda sammudega selle sihi pikkus. Tee ääres asuvat esemete märkimiseks kaartile, märgime üles sammude arvu algpunktist eseme perpendikulaarini ja määrame selle kauguse teest silma järele, kui see ei asu mitte väga kaugel. Sammude arvu loeme iga sihi muutmise punktist, näiteks: algame nullist, 115 sammu juures lõppes mets ja algas põld, 156 sammu juures oli truup üle oja. 172 s. juures oli küün, 25 m. kaugusel teest, 208 juures lõppes see siht algas uus jälle nullist jne kuni saabud uuesti algpunkti. Skitsil esinevad esemed, nagu, oja, jõgi, telegraaf-, telefoni liinid, mets, heinamaa, põllud jne ja nende kontuurid, kui need jäävad ringkäigu

Ilmakaarti määramine päikese ja kella abil. (Vaata „Eesti Skaut nr. 7, lhk. 125).“

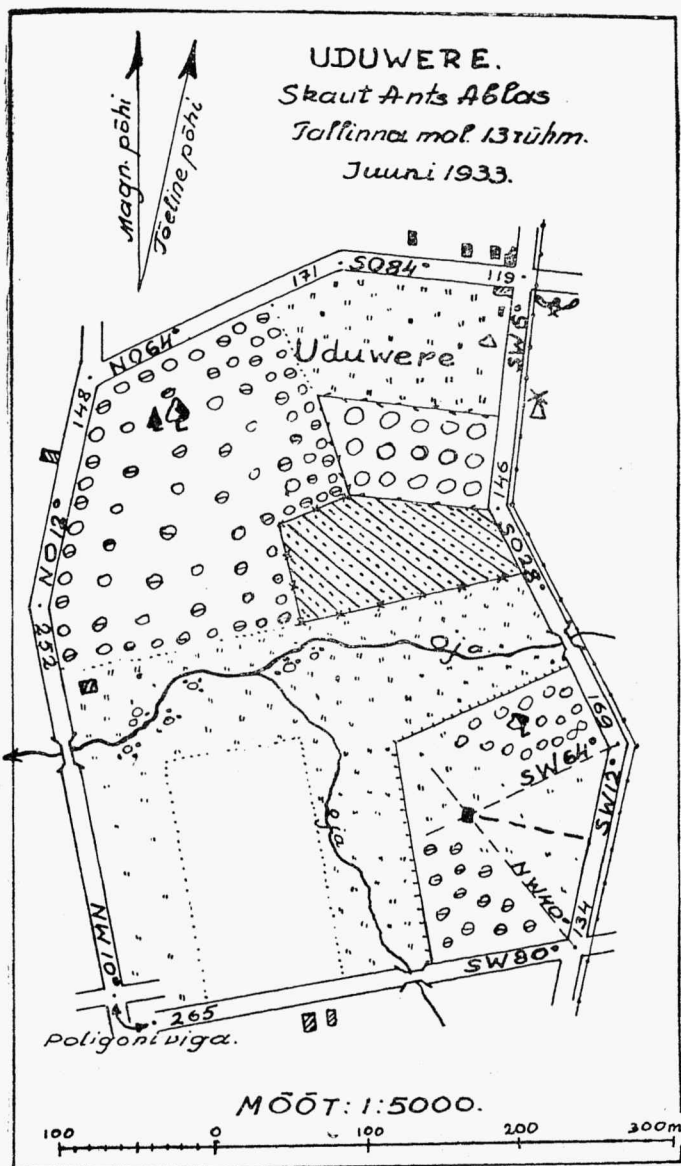
Suunade kandmine ruudulisele paberile malli abil.

sisse märgitakse joonisele silma järele. Kui aga see maastik on varjatud (pole läbinähtav) siis ei saa seda silmaga ülesvõtta ja tuleb teha uus käik läbi märkimata jäänud maaala. Mitte kunagi ei tohi märkida kaartile midagi oletuse alusel. Skaudi valmistatud kaart peab tööoludele vastama.

Mõned esemed võivad teest asuda kaugel nii, et silma järele otsustades võib tulla suur viga, siis määratakse nende esemete asukoht kahes kohas sihi nurga mõõtmise teel. Kui nüüd neid sihte hiljem puhtale kaartile kanname, siis nende lõikpunktiks on selle eseme asukoht. See meetod on kiire ja täpne ja vähendab tublisti jalavaeva. Tuleb vaid punktid, millest kaks sihti võetakse nii valida, et sihid lõikuksid võimalikult 90° all.

Lõpulik kaart.

Lõpulik kaart valmistatakse juba kodu malli ja joonlaua abil. On soovitatav, väljaarvatud erijuhused, et skautide topograafilised tööd oleks tehtud moodsus 1:5000. Kogemused näitavad, et sammudega kauguste mõõtmine ja nurkade määramine kompassi abil on võrdlemisi ebatäpne suurema moodsulise kaarti jaoks, kuna aga veel väiksema moodsulisele kaartile on raske kõiki to-

pograafilise tähtsusega esemete märke teha ja paigutada.

Et lihtsustada kraadide kandmist hariliku väikse malliga võib kaarti joonistada ruudulisele paberile. Ühesihilised sinised jooned on sel puhul magnetilised meridiaanjooned. Kaarti joonistatakse ikka magnetilise põhja järele, sest

mõõdetud nurgad on asimuudid või rumbid magnetilisest põhjasihist.

Et märkida teatud kraadide arvu, nagu NO 30° paneme malli tsentriga punktile, millist nurka soovime joonistada, nii et sirge äär jääks paraleelselt lähemale sinisele joonele magnetijoonte sihis. Siis märgime terava pliatsiga

ära vastava kraadide arvu (30). Tuleb pidada meeles, et malli sirge äär oleks ikka sihis põhjast lõunasse, mitte kunagi aga idast läände.

Esmalt kanname kaartile poligoni (hulknurga S O ringkäigu teekonna ühe joonega), ja jätame teede joonistamise ja esemete pealekandmise seniks tegemata, kuni oleme kindlad, et poligon on oieti väljajoonistatud. Kui leiame, et teekonna (poligoni) alg ja lõpupunkt ei lange täpselt ühte, siis ei tohi mitte peita otsi kokkuvusserdades, vaid poligon jäägu niisuguseks nagu ta oleme saanud. Iga mõõtmise, ükskõik kui täpselt me seda ka ei teeks, on teatud määral ebatäpne. Ka kõige täpsemate riistadega ei saa me kindlalt poligoni. Otsite vahe mõõdus 1:5000 joonistatud kaartil, ei tohi olla üle 0,5 sm. Kohtades, kus maa sisaldab tublisti rauda võib lubada alg ja lõpupunkti vaheks äärmisel juhtumil 1 sm. On aga viga suurem, siis on eksitud kraadide-sammude lugemisel või kaartile nurki — pikkusi kandes. Sel puhul algame joonistamisega uuesti otsast peale, kui ei leia viga joonisel, tuleb mõõtmisi looduses korrata.

Lõplik kaart tuleb tuhtalt väljajoonistada (4H) hästiteritatud pliitsiga. Kohtade, teede, mägede jne. nimetused tuleb kirjutada trükitähtedega. Kõik nimed olgu kirjutatud paraleelselt kaarti

alumisele äärele. Kirjutame kõik tegelikult looduses mõõdetud kraadid ja kaugused kaartile, nii et eksamineerija võiks neid leida. Pole kohane kõrgustiku ega orge vaid ainult järke mäenõlvakuid ja kaljusid kaartile märkida vastavalt topograafilistele märkidele.

Ülemisse kaarti nurka kirjutame koha nimetuse. Selle alla kaarti joonistaja nime, rühma numbri ja skitsi tegemise kuupäeva.

Tõmbame pideva joone ja lõpetame poolle noolega magn. N sihis ja märgime juurde magn. N. Nüüd märgime ära tõelise N kooskõlas magn. deklinatsiooniga selles maakohas. Deklinatsiooni suurust saame järeldamiseks peale maakonna valitsusest. Tõelise N sihi näitame täie noolega ja kirjutame juurde „Tõeline N.“

Kaarti alumisele äärele joonistame 10 sentimeetri pikkuse mõõdu. Jagame selle 2 sm. pikkusteks osadeks. Äärmise vasakpoolse jaotuse jagame omakorda 10-ossa. Jaotatud osa jaotusi märgime nii et 0 asub parem- ja 100 vasakpoolsel otsal. Edasi 0-st paremale märgime vastavalt 100, 200, 300 j.n.e. meetrit. See märkimise viis hõlbustab mastabi kasutamist, nii et tarvis ei ole enam kui üht osa alajaotustega varustada. Mõõdu kohale kirjutame trükitähtedega „MÕÖT: 1:5000“ (või „1sm. — 50 m.“).

„Halli Hundi“ jaht pealinnas.

Pühapäeval 17. sept.-il peeti Tallinnas esmakordselt „Halli Hundi“ võistluste nime all maleva traditsioonilised skautsalga võistlused. Varem oli nimetatud võistlus hariäiku sügiseste sportvõistluste põnevaim järg, tänavu aga kontsentreeris kogu võistluse pinevus ainult üksi skautliste võistlustele, sellest tingituna ka suur huvi nende vastu, mida aitas suurendada korralduse seikluslik toon.

Kuigi ilm vihma vingus ja tuul tormi ennustas, käis siiski linnamüüri ja kesk-aegse hõnguga täidetud aita'e vahelises hoovipealse suur askeldamine juba varasemast hommikutunnist peale. Staap seda maksa kirjeldadagi, see on utas ruumides päris meelest ära (vist ajalooline ümbrus sunnib ennastki ajalugu kujundama), pühapäeviti peavad nad halvaks tooniks saabuda hiljem päikest, olgu siis põhjuseks, kas musklimängu har-

rastamine saepukil, või pärjade punumine ust ümber ja enda luulehobustega ideede hipodroomil võidusõitmine. Igatahes väga külgehakkav ja imponeeriv, isegi hundudele, rääkimata vanadest laagri võrukaeladest. No oli neid „tegelinskeid“ seal siis koos ligemale sada, kohtunikke, võistlejaid ja „närvis“ publikut. Kell 9 algas võistlejate ja nende varustuse ülevaatus, kus peaaegu auto võidusõidu määrustiku kohaselt määrati kindlaks nende „Halli Hundi“ kütide täpne „eksteriöör“ ehk fotogeniaalsus, sest üle Eesti kuulus „fotoniik“ Iivar (alias Ivar) hiilis saladusliku näoga ümber, ähvardades jäädvustada kõiki noid „ettenägelikke kavalaide“ kes küünealused puhastamata olid jätanud, lootes selle abil nägematuks jääda porise ilma foonil ja ka neid, kes pliitsit ja paberit sellepärast kaasas ei vea, sest neil on selge indiaanlaste

sõlmkiri ja täieline „a, b, c“ skautlised teemärgid. Ja, ja lifar kihistas deemonlikku naeru ja oleks põhjust olnud mõnegi klõpsu tegemiseks olnud, no aga jättis...

Sai siis iga grupp saladuslikud ümbrikud, ühe mis pidi viimastest pürguspapist eksinu jälle õigele teele juhutama ja teise mille juhistel algas tolle „Halli Hundi“ jaht. Jahamaad olid küll tuttavad, siirdusid üle Kadrioru, Narva maantee Piritale aga selle eest oli takistusi ees palju ja üllatavaid. Vat on ees kivike, pisike nagu rusikas, aga näed edasi ei saa, enne kui raskus teada. Ehk jälle teemärk nagu Egiptuse hirogliif, vat ei aita muud kui pinguta mälu ja tuleta meelde „Miku testamendi“ teemärke käsitlevat lehekülge. Äkki näitab üks selline hirogliif, et oled liikunud hoopis teises suunas ja et tuleb teha suurem kursi-muutus, kui korraga morse kiilkirjas kirjutatud sedelike tee suuna hoopis vabaks annab, muudkui liigu palja oma suunatundelikkuse põhjal, säh sulle sa „Süüria kondihunnik“! Ega midagi: käpp suhu ja märjaks, tuul puhus aerodroomi juures sealt, nüüd

aga näpul tuule käes jahe siit küljest. egas siis muud kui liigume ses suunas. Ja selge „Hall-Hunt“ oli küll kaval, aga ega poisidki papist polnud, ainult meremehed, need eksisid, aga seegi neile andeks antav, polnud nad ju omas „elemendis“. Nii see jaht siis tuiskas üle Lasnamäe paelagendikkude alla Piritale kuivanud kärestikele ja sealt edasi mingeisse sõjaaegseisse koopaisse, kus „Halli Hundi“ saba juba vilkuma hakkas, veel vaid mõni leidlik otsus ja pingutatud tähelepanu, kiire löke ja sirge teligraav, kiirelt sõlmed ja käes oligi II rühma „Kalju Kotka“ suguharul „Hall Hunt“.

No oli „veart asi“, täitsa „koloss“ aga juhtivad tegelinskid pilgutavad targalt silmi ja ennustavad selliseid „näarvi mänge“ tulevikus küllusena. Jah, jah! Siin kahe meetri paksuste müüride vahel idaneb üllatavaid asju, millest isegi selle reportaasi toolj hambah üllatusest oma luistes pesades ksilofoni taovad ja õhkama sunnivad:

„Ole tähelepanelik, sa vana
Bremeni torni lummutis!“

Suure juhi läheduses.

Üks päev peaskaudi külalisena.

Skautluse isa lord Baden Povell ot Gilwell külastas tänava augustis Eestit, mil puhul võimalus oli viibida külalisena tema reisiseltskonna laeval terve öö-päeva. Tein unustamata muljeid kaasa skautluse suurest juhust.

Lihtsus ja sõbralikkus.

Skautluse isa ümbritseb suur lihtsus. Ta on äärmiselt demokraatlik, kõigile kättesaadav. Laevale astudes viidi mind otsemat teed tema juurde, kus ta lihtisel laevalael rõõmsa naeratusena vastu tuli, tere tulemast ütles ja palus end kodusena tunda.

Järgmisel hommikul pruukostilauas istudes tundsin, et keegi selja tagant patsutas minu õlale ja kui tagasi vaatasin, nägin juhti ennast, kes head hommikut soovis ja keelas teretuseks püsti tõusta, et mitte söömise juures eksitatud olla. Ise lisan juurde, et eile õhtul ei olnud mul aega, aga täna ajame veel pikka juttu. Nõnda see varsti sündiski, kuna pärast hommikueinet saalis paar tundi ühtejärke neljasilma all vestelda võisime.

Tundmatu tuttav.

Kuigi nägin skautluse isa esimest korda, tulid tema arvamisest ja mõttekäigud ometi väga tuttavatena ette. Isegi tema inglise keel oli nagu selgem, kui teistel inglastel. Olin juhi vaateid skautlusele tema kirjutatud raamatutest ja ajakirjadest nii mitmel korral lugenud. Nüüd võisin tähele panna, et need kirjutatud kogemusrikkad sõnad ja õpetused olid tulnud juhi enese suust ja südamest. Kõnelemises on peaskaut selge, järjekindel, lühike. Kui asi teda huvitab, siis tungib vähematessegi üksik-asjadesse.

Mees, kes tunneb skauti.

Juht silmitses innuga meie meriskautte, kes väikestel sõudepaatidel Tallinna reidil ookeanilaeva ümber tiirlesid. Paari skauti silmas ta väikesel süstal, mis paistab kõrgelt laevalaelt nagu pähkli koor.

„Kas need poisid õhtul oma paatidega meie laeva ära saatma ka tulevad,“ küsis ta.

Vastasin, et ei ole arvata, kuna laev alles pimedal keskööl sõitma hakkab, mil poisid juba voodis.

„See on hea,“ arvas peaskaut: „eile õhtul Dünamündes paar Läti skauti oma paadiga sattusid suurde hädaohtu, kuna nad laeva pära lähedal olid, kui kruvi järsku tiirlema hakkas. Oli õnn, et pääsesid eluga. Niisugused uudishimulised on need poisid, et igale poole kipuvad.“

Tervishoid ikka esikohal.

Kadrioru staadioni lõkgetulel Eesti skaudid ja gaidid istusid poolringis murule.

„Kuidas eeda võib!“ Peaskaut muutus rahutuks: „alles tibus vihma, muru on niiske, lapsed võivad külma saada.“

Suur juht rahunes alles siis, kui temale meelde tuletati, et see istumine ei kesta ühte tundi ning täna on erakorraline päev, mil ka harukordset lubatakse.

Eesti merevägi.

Inglased silmitsesid „Calgaric“u“ pardal Tallinna lahte ja sadamat ning keegi küsis järsku:

„Kas Eestil ka mereväge on?“

Olin tuliste süte peal, sest täna-homme pidid Peruu madrused Tallinna jõudma, et ära Uude Ilma viia meie

kaht ainsamat sõjalaeva, mis inglased meile Vabadussõjas kinkisid. „Calgaricul“ oli 12 Inglise kindralit, 6 admiralit ja kõik teised haritud inimesed, kes iga päev loevad ajalehti. Küll neist mõnigi oli meie laevastiku saatusest kuulnud.

Häbenedes maha löödud silmi üles tõstes nägin meie meriskaute suurel hulgal Kalaranna poolt „Calgaricule“ lähenevat ja näitassin võidurõõmsalt: „Seal on meie merevägi.“

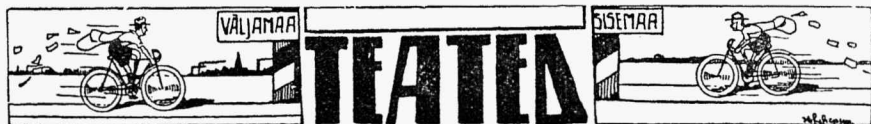
Küsiija ning pealtvaatajad võtsid seda kui skaudid hea naljana naeratusega vastu ja meie võisime teise kõneaine juurde üle minna.

Pilk silmadesse.

Skautluse isa, Tallinna sadamas maabudes, käis tee ääres kahes reas spaleeris seisvate skautide ja gaidide mõlemad read läbi.

„Tahtsin igale poisile ja tüdrukule, kes mind siia tervitama on tulnud, ainult pilgu silmadesse vaadata.“

Skaudid ja gaidid, eks teie märka, et see isa pilk sütitas teie südamesed tuld. Löögu see Eesti skautluse hoogsama arengu näol lõkkele! J. H.

Gaidide I suurlaager.

15—25. VII. 33. peeti Narva-Jõesuus I. üleriiklik gaidide Suurlaager. Laagri vanemaks oli Eesti Gaidide peavanem, pr. E. Hünerson, laagri juhiks gdr. E. Karik, Tallinnast. Üle riigi oli laagri kogunud 137 gaidi ühes juhtidega, et veeta kaunid suvepäevad ühise perena, taotledes koos ühiseid suuri eesmärke, seades üles uusi teid sihtide saavutamiseks. Juhid asusid laagri kolm päeva enne gaide, et tutvuneda gaid — liikumise praeguse olukorraga üle riigi, et arutada omi muresid. Laagri kestel arutati järgmisi teeme: Gaidi I. raudne seadus; kas gaidlus väärub seltskonna toetust; rumaluse küsimus; spordist; laagri ehitamine ja korraldamine; suvürühma tegevuse korraldamine ja paljuid teisi kohaltekkinud probleeme ja küsimusi.

Suures telk-linnas oldi varahommikust hilisõhtuni agaralt tegevuses — pidi ju laagrisviibijad terve oma „linna“

ise ehitama ja korrashoidma. Laagri lased olid jaotatud kuude rühma: keetjad ettekandjad, veekandjad, puukandjad sanitarid, korrapidajad. Laagri tööpäev algas hommiku kell 7 ja kestis õhtu kella 11ni. Äratusvilele kell 7 järgnes veerandtunniline võimlemine, siis pesemine, eine, koristamine, telkide kui ka gaidide eneste ülevaatus, diskussioon, suplemine, mängud, referaadid, päevaküsimused sportlised võistlused j. n. e. Kõik need protseduurid olid minutilise täpsusega arvestet aegade) isegi söömagaegade — neid oli tervelt 4. — algus ja lõpp) ja hilinejale malevale arvestati agaralt miinus-punkte. Neist aga püüdi võimalikult hoiduda, kuna terve laagri-aeg oli vaid suur punktide võistlus. Punktide arvuga sai esikoha Tartu malev, teisele tuli Rakvere, kuna kolmanda koha „toi koju“ Tallinna maleva.

Päevase agara tegevuse lõpp-akordiks olid igaõhtused lõkgetuled mererannal, mida korraldasid malevad järjekorras.

Lõkketuled laulude, tantsude, ooperite, ooperettide, draamade, tragöödiate ja „lust-mängudega“ õhtuses hämaruses mühisevate meeste all mererennas olid tõesti meeleolulised, täis noorusromantikat ja luulet.

Nii laager kui ka lõkke-tuled leidsid hulgaliselt külalastajaid nii Narva-Jõesuu suvitajasperest, kui ka üksikute malevate kaugeist kodukohist. Külalastajate sõnade järele suutsid nii päevased „kodukorraldajad“ kui ka õhtused „lõkkeneiu“ võita kõigi sümpaatiat, ja sooviti vaid tuleval suvel „jälleenagemist.“

Tallinna Sk. Maleva uue malevakodu avamine.

Pühapäeval, 10. septembril s. a. toimus Tallinna skautide uue malevakodu avamine. Kell 5 pl. oli Sk. Maleva ühine kogumine Realkooli avaral väljal, kust liiguti rivikorras uue malevakodu ette.

Malevakodu avamist toimetas maleva õpetaja. Pääle õpetajat pidas lühikese kõne Sk. peavanem hra. dir. Kann, kes toonitas, et kuigi olud on võrdlemisi raskeid, ei heida skaut meelt, vaid asub rõõmsa meele ja julgete lootustega oma töö juurde. Lõpuks soovis hra. peavanem skautidele õnne ja edu nende algaval tegevusaastal.

Malevakodu avamist oli tulnud jälgi-ma suur hulk vanemaid, kes tutvusid ka nende ruumidega, kus nende pojad alustavad oma tegevust. Avamisest võtsid osa veel maleva kauaaegne vanem hra. Jüri Lossmann ja gaidide esitajad.

Uus malevakodu asub vana linnamüüri-ga mis ehitatud 1337 aastal, ümbritsetud majas. Skautidel ja hundipoegadel pole karta välist vaenlast, sest neid kaitsevad 2,6 meetri paksused müürid, mis ei karda nii kergesti midagi ega kedagi.

Ametliku osa lõppedes algas skautjuhtide ja skautide vaheline „pirukate söömine“, mille kestel Ungaris käinud juhid rääkisid Ungari jamboreest, ja demonstreerisid Ungari „nõkse.“ Vahepeal iga osavõtja kirjutas oma nime Maleva külaliste raamatusse.

Lõpuks veidi malevakodu sisustusest. Kuigi kodu väljaspoolt jätab sünye mulje, olles ümbritsetud hallide müüridega, on tema sisemus ometi väga kodune. Suurt rõhku on pandud mitmesugustele ilustustele: seintele on kirjutatud skaudi seadused ja joonistatud sk. isa lord Baden-Powell'i pilt.

Juhtide toas ripuvad seintel peavane-ma, peastaabi ülema ja Anton Öunapuu pildid ja maleva lipud.

„Laanehunt.“

Tallinna malevast.

Suviste pühade ajal korraldati kolme-päevane VI-es juhtide laager — Kohilas — 50 juhi osavõtul.

Maleva laager — koos poiste laagri-ga korraldati Naissaarel 50 poisi osavõtul.

Rühma ja suugarude laagreid korraldati terve rida — suurem osa kõik lühiajalised.

Kõik skaudid, kaasaarvatud ka II rühm, on N. M. K. Ü.-st lahkunud ning töötavad kõik Tallinna Skautide Maleva nime all. N. M. K. Ü. juures pole nüüd ainukest skauti — välja arvatud 70 venelast.

Maleva uus kodu asub nüüd Vene tän. nr. 26, kust ruumid saadi Eesti Punase Risti lahkkel loal. Remont on lõppenud — hoolega käib aga ruumide sisustamine, millega sügisesse tegevuse alguks valmis saadakse.

Mi-Na.

Tallinna XII rühmast.

Pühapäeval, 11. juunil oli mituküm-mend pealinna skauti ja hundipoega Piirital. Erilist huvi pakkus poistele paadiga jõel sõudmine.

Õnnetus käib ikka mööda inimesi. Seekord langes õnnetuse ohvriks hundi-poeg, kes õnnetul kombel üle paadiser-va jõkke kukkus, sinna vast jäänudki oleks, kui seda poleks näinud skaut, kes oma vast hommikul pressitud püks-tes uppujale järele hüppas ja päästis. Elupäästja skaut on Tall. Sk. Mal. XII rühma liige „Hundi“ salgajuht.

Nagu iga kevade, nii ka käesoleval korraldas rühm oma traditsioonilise ke-vaadlaagri Väanas. Osavõtjaid oli 40, — enam kõigist eelmistest laagritest. Selle põhjustas varajane eeltöö; — huvi vanemate ja poiste keskel laagri vastu oli suur.

Nii mõndagi esmakordset oli seoses selle laagriga. Ei ole harilik nähe, et 80% rühmast on laagris, kuid seekord see siiski nii oli, ja kõik need 40 sõidu-tati laagrisse autoga, mis maksimaalselt 25 isiku veoks, ning pääle selle kogu laagri varustus.

Telkide ülespanek, mis laagrisolijailt harilikult palju osavust nõuab, läks hästi, olid ju vanemad skaudid juba sellist tüüpi telkidega varemgi laagris olnud.

Külalised, enamuses skautide ja hundiipoegade vanemad, pidasid laagrikohta suurepäraseks ja laagrikorra ees tõmbasid nad kõik oma tööst väsinud kehad sirgem ks. Ilmad olid suurepärasel laagris olemiseks. Mitmed vanemad sattusid laagrit külastades laagrielust sellisesse vaimustusse, et veetsid päevi ja öid laagris ühes poistega.

Ei olnud veel lipp laagri lõppu kuulutatades alla lastud, kui juba päriti: „Millal tuleb järgmine laagri?“

Eemal linna igapäisusest, vaikes orus, keset uinutavalt mühavat männi metsa puhkasid need pealinna poisid. 6 päeva hiljem vuras auto täis kevadpäikesest pruunik põlenud ja puhunud poisse tagasi linna, jättes ainult halli tolmupilve viimaseks tervituseks külarahvale.

Pruun-Valge.

Tartu kroonika.

Esimene katse korraldada Lõuna-Eesti skautide üldlaagrit. Selle võttis Tartu maleva oma peale ja teostas 9.—12. juulil ilusal Ahja jõe kaldal, Kiidjärvel. Skaute oli Tartust poolsada, siis Võrust, Petserist, Aakrest, Rõngust. Kahjuks puudus ainult Valga, kes oma laagri parajasti lõpetas.

Avamispäevaks oli kogunenud kogu ümbruskonna rahvas, kuid ka Võrust oli saabunud terve autotäis skaudid sõpru ja külalisi eesotsas maleva auvanem hr. Mägi ja sõpr. seltsi esimees dr. Pelovas'iga. Mitte vähem polnud külastajaid ja ühepäeva skaute Tartust. Tuli linnanõunik õpetaja J. Treumann, kaasas hiigla kotitais kompekke saadetud Tartu linnavalitsuselt, käekõrval master Harry ja teisel käel ühe Soome kõrgema õppeasutise inspektriis, järele sammub ajakirjanikke ja külastajate rida.

Laagrivanem prof. Saral oli juba varem kohal. Nüüd läks lahti pidulik laagri avamine, mis minulegi veel kauaks meele jääb.

Järgnes ilus laagrielu. Kolmandal päeval, nagu väik taevast, ilmus kohale kindral Reek (laagri ajuhutuse liige). Poisid olid kaugel mängimas.

Laagrist anti SOS ja ja mõne minuti-ga olid lootsutatavad poisid laagris oma telkide ees. Kindral oli poiste vastu just kui BiPi ise. Kindralil oli soov näidata skautjuhtidele oma laagrit,

Põhja-laagrit Värskas. Selle austava kutse sai master Miku ise.

Viimasel laagripäeva hommikul tuakse hiigla kast maasikaid, saadetud kolonel Mutt'ilt ja vähe hiljem saatja ise ühes abikaasaga. Viimasel õhtupoole aga sammuti kolonel Mutt'i poole, Kiidjärve mõisa, kuhu peagi jõuab veoauto Tartust ja poole tunni pärast valgub laagri kooses laiali veel hõiskavamas meeoleus.

Järgmisel aastal on aga kõik valmis tagasi tulema.

Augusti algul skm. Michelson ühes rühma vanemaga hr. Martin'aga (tolle põlise spordi veteraaniga) võtsid ette teekonna põhja-laagri, kus paari päeva kestel piinliku põhjalikkusega tutvuti sisustusega. Ka seal kerkib lipp hommi-kuti masti, koguni koraali saatel ja õhtul laskub pärast loendust, koraali ja hünni signaali saatel, millele järgneb paraadimarss, ühtlasi õppuse ja meelelahutusena, viimast tõendavad sõdurite säravad näod.

Eriti pidurdas meie tähelepanu suusa-tõustus, mis varustab kogu diviisi suuskadega.

Tõesti, põhja-laager on kaunim paik, mis üldse mõeldav sõdurite tagajärjekaks väljakoolitamiseks.

Ei saa märkimata jätta külalislahket ohvitserkonda, eesotsas divül kindral Reegiga, kelle hool ja järjekindlus on loonud seesuguse ilusa paiga eriti just dekoratiivsuse ning otstarbekohasuse seisukohalt.

Lõpuks õhtusöök hr. kindralilt, kus hr. kindral lubaduse andis kõigiti toetada organisatsiooni, kes seisab õiges isamaa teenistuses.

Lahkeid lubadusi ei jäta skaudid edaspidi muidugi kasutamata.

Tartu, 8. VIII. 33. —Põhjanaan—

Tallinna gaididest.

Tallinna Gaidide Maleva sai omale uue kodu Noorte Punase Risti ruumes, Niguliste t. 12. Uute avarate ruumide vastuvõtmist pühitsesid gaidid pidulik malevakoondusel 1. okt. 1933.

Tegevusrikkale suvele järgnes tunduv gaidpere kasv. Endisele 10. rühmale tuli lisaks kaks uut rühma. Praegu tegutsevad malevas 11 gaidrühma ja 1 hella-keste pere. Ka endistes rühmades on liikmete arv tõusnud.

Eelmise aasta eeskujul algas gaidide laulukoor oma tegevust 22. sept. 33. Õpitakse suure hoolega gaidide ja skautide laulukus leiduvaid gaidlaule.

„Eesti Skaudi“ XII aastakäigu sisukord:

Ametlik osa:

Peavanema päevakäsud 10; 24; 58; 82; 104	
6. sk. juhtide aastakoosoleku kava	16
Skautide aumärkide annetamise määrused	86

Põhimõtted ja üleskutsed:

Noorte-Kotkaste liikumise suund isamaalisem kui skaudel (?)	3
Orjaketid. P. Kuusik	100
Midagi poisihingele	101
Jamboree	103
Emapäev	19
6. a. k. resolutsioonid	13
Mõtlemisega aastakoosolekule	114
Address by the Chief Scout of the World to the Leaders of Estonia	115
Eesti Skautide tervitus peaskaudile	117
Greetings of the Estonian Scouts to the World Chief	117
Peagaidi tervituskiri	117
Message from the Chief Guide	118
Tervitus skautidele. K. Päts	60
„ H. Kukke	61
Peaskaudi tervitus Eesti Skautjuhtidele	115
Skauti I seadus	8
Sk. II. seadus	47
Sk. III. seadus	67
Sk. IV. „	71
Sk. V. „	87
Sk. VI. seadus	115
Skauti VII seadus	32
Sk. VIII seadus	117
Sk. IX. seadus	128
Sk. X. seadus	129

Kirjeldused ja ülevaated.

Skautluse isa Eestit külastamas	119
Suurlaager oli tõetruu pilt	5

Suurlaager möödab	13
Aastakoosolek	21
Suurlaager linnulennult 26; 73; 89; 105	
Retk tagasi. R. Treu	43
E. Skautluse arengu üksmeeles sisuliselt innukas mängus H. Mihelson 44; 169	
G. Vestel	59
Mälestusi Vabariigi algpäevilt	62
Skaut sangareid vabadussõjas	83
Peavanema 60 a. sünnipäev	99
Rakre sk. 10 a. p.	115
Skautjuhid Tallinnas koos	114
Neljas üleilmne suurlaager	125
Halli Hundi jaht Pealinnas	138
Suure juhi läheduses	139
Ninapidi veetud valvepost	152

Skautjutud.

Kaks skauti telgis	6; 30; 119
Rajaleidjad	65
Lumpy omal käel	84; 106; 122
Keset pimedaid metsade radu	123

Mitmesugust.

Indiaanlase peakate	23
Tervitisi skautidele Rakveres. M. J. Eisen	23
Meriskautlus	34; 76; 91; 108; 120
Toimetusel	42; 96
Hundipoegadele	49
Zuulu unelaul (nootidega)	48
Önnesoovid	51
Kirjandus	56
Poleemika	86; 108
Mokassiinid (laagriks)	86
Kuidas õppida semafori	90
Topograafia	107; 125; 135
Botaaniline osa	86, 108, 131
Skautmänge	131
Eesti Skauti tellijad	144
„Eesti Skauti“ XII. aastakäigu kava 143	

Teated.

Peastaabi teated	2; 51; 114
Skautlus siseriigis	14; 15; 18; 39; 48; 53; [58; 78; 93; 96; 98]
Skautlus välismais	37
P. poolsete aastaraamatust	77; 92; 110; [128]
Nipet-näpet	102

Pildid.

Rakvere lossivaremed	1
Jaan Teemant	3
Meie tänavune konverentsilinn (Rakvere vaade)	11
Rakvere. Mälestussammas vabadsõjas langenuile	12
Tallinna skaudide näituse töid teemas	17
Suurlaagrist	28—29
B.-P. tervitus	41
A.K. osavõtjad	58
G. Vestel	59

K. Päts	60
H. Kukke	61
J. Depmann	57
Sakala skautide maleva juhid	82
N. Kann	97
Laulupäev	114
Peaskaudile annetatud albumi kaanepilt	113
Peaskaudid	115
Suure juhi ootel Tallinna sadamas	119
Kõrgeteie külalistele lilli	121
Peaskaudid saabusid	123
B. P. Üldparaadi vastuvõtmis Gödölös	125
B. P. Eesti laagrit külastamas Gödölös	127
Vaade üle Donau Budapestile	127

Kuulutused.

Surmakuulutused	16; 56; 79; 83
Eesti Kirjanduse Selts	80
Nii leidsime juhi	86
Skautide ja gaidide Laulik	121

Eesti Skaudi tellijad.

Tallinn: J. Hünerson, N. Kann, B. Rautsman, J. Lossmann, J. Pritz, P. Kuusik, J. Bergman, J. Tederson, G. Pukk, Rosenfeldt, Mägi, Dr. Römmer, Brockhausen, Fr. Vahtmeister, J. Loosalu, V. Kargaja, P. Kurvits, T. Loik, A. Teder, E. Virgo, E. Tohver, J. Reinhardt, Dr. Pihlak, J. Kuk, Dr. Viiburg, Rosenstrach, A. Kilgas, J. Kivisild, E. Laamann, F. Tannebaum, J. Jaakson, A. Mitt.

Rakvere: pr. M. Püss, A. Intal, M. Juhkam, M. Läte, hrad B. Ederberg, P. Luiga, T. Rinaldi, A. Kolk, H. Kiiver, R. Pihlakas, A. Kuusik, H. Vanaveski, G. Leets, L. Kangur, K. Blaubrik, V. Sirotkin, M. Nurm, V. Stein.

Färnu: A. Tamm, V. Krull, A. Koik, J. Pulma.

Võru: pr. Pääsuke, hrad. Graf, Suit, Songi.

Tapa: E. Tiits, H. Levald, V. Tammik.

Kuresaare: pr. K. Thom, H. Maripuu.

Haapsalu: hra N. Nikanovitsh.

Valga: hra H. Sõrmus.

Petseri: hra V. Piho.

Asutused: Tallinna Realgümnaasium, Tõrva Ühisgümnaasium, Pärnu Sk. Sõprade Selts, E.N.K. S. Tütarlaste gümnaasium, Haridus-sotsiaalministeerium, Tapa Ühisgümnaasium, Tallinna Pedagoogium, K/L Virumaa Maleva Staap, Kunda-Malla algkool, N-kohtaste Rakvere I Malevkond, Kunda Koguduse Noorte ühing.